

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић,
- сви оптужени,
- браниоци адвокат Здравко Крстић, Градимир Налић, Војислав Вукотић, Јасмина Живић, Бранко Лукић, Предраг Марић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, Миодраг Планојевић,
- те је приступио сведок Борислав Михајловић.

Није приступила сведок Марија Ђаковић, а Служба за сведоке Републике Хрватске обавестила суд да због погоршања здравственог стања, није у могућности сведочити у овом предмету, те је исти сведок суду приложила медицинску документацију у вези тога.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН и наставља се у 9 часова и 48 минута саслушањем сведока БОРИСЛАВА МИХАЈЛОВИЋА.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доведите сведока, може да уђе.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Судија, ја у 11 имам истрагу горе код Лазаревића, па ако могу да напустим, мењаће ме колега Живадиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењаће Вас?

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Колега Живадиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Живановић, Живановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ, са личним подацима:

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Константина, по занимању угоститељ, пребивалиште Добановци, Угриновачка бр.5, рођен у Добановцима, 1958. годиште. Да ли сте у сродству, ја ћу Вам набројати или у некој завади са оптуженима Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис. Ни у сродству, ни у завади?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 16.11.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Михајловићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете свој исказ, прочитаћете тај текст заклетве који се налази ту испред Вас. Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није уобичајено у овом тренутку, али није уобичајено било ни да се врши оцена претходно саслушаних доказа преко јавних медија, па само да упознате и упозорите, предочите сведоку да не обраћа пажњу на оно што је чуо, евентуално, прочитао у вези оцене изведених доказа на претходном главном претресу. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај сведок.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим конкретно на Б-92, сви га гледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведок је био на месту догађаја, нема потребе да се осврће на такве ствари.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Управо то, да се не осврће на извештаје у пола један, ја сам погрешио, није било у 15 часова, него у 12,30 на оцену саслушаног сведока Јелића, да је то и то и то и тако даље, него да говори оно што је био, где је био, шта је видео, шта зна и тако даље, само то, ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пред овим судом подигнута је оптужница против четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у вези дешавања у месту Ловас октобар, новембар 1991. године и предмет овог оптужења је једно 69 жртава, напад, догађања у Ловасу и минско поље. С обзиром да сте Ви дали исказ пред истражним судијом 16. новембра 2007. године, да ли остајете у потпуности при том исказу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете суду да испричате у вези тога, у најкраћим цртама, с тим да се базирате не на неку уопштену причу, него на догађај, људе, име, презиме, јер сте видим код истражног судије више нешто уопштавали. Тамо где се сећате имена, надимка, рећи ћете ко је то, шта. Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Са групом добровољаца 10. октобра 1991. године сам дошао у место Ловас. Пре тога смо били у Шиду где су нам узети подаци. Значи, то је у Шиду била зграда, да ли војног одсека или тако неке установе. И у вечерњим часовима, то се догађа 09. октобра, у вечерњим часовима, смо пребачени аутобусом до Товарника. Товарник је следеће место према Ловасу од Шиде када се иде. Ту смо преноћили у кући једној која је била, није било никог у њој, поред цркве, прва кућа која је била. Пошто смо били ненаоружани, а пала је ноћ, а ту је зона ратних дејстава што се каже, ту су биле борбе у том месту тих дана, мало је почела да се јавља паника код људи због тога што смо голоруки, налазимо се ту, немамо никакав контакт ни са ким. Ја сам изашао напоље из те куће, пошто сам имао пиштољ код себе,

изашао сам напоље и врло близу сам видео два, три човека наоружана. Пришао сам им, објаснио о чему се ради и они су ми дали један пушкомитраљез модел «М-72», са два или три оквира муниције. Рекли су ми да су добровољци. Поред је био један бели комби у коме је лежао човек прекривен чаршафом и рекоше ми да је то човек који је погинуо у Ловасу. Да ли је то било његово оружје, од тог покојника или то, не зам, то нисам сазнао никада, углавном, овај, ја сам са тим оружјем се вратио назад и рекох да, предложио да организујемо неко обезбеђење, стражу да организујемо, тако да на располагању смо имали та два комада оружја и поделили смо се, мислим оно, како ће ко да дежура ту око врата. Сутрадан у јутарњим часовима, смо пребачени аутобусом у место Ловас.

Ту смо се сместили у зграду која има три, четири спрата, она се налази на центру, на центру села. То су били станови који су били напуштени, унели смо своје ствари што смо имали и пронашли смештај. Никога није било ту од цивила и овај, после тога смо сишли доле, објашњено нам је где ћемо да једемо. То је била земљорадничка задруга која се налази стотинак метара од те зграде у другој улици. Отишли смо до те задруге, зато што смо још увек били ненаоружани и већ је ту почело неко незадовољство, гунђање, наравно због тога што се налазимо стварно у зони ратних дејстава, без оружја. На улазу у село, ја сам то дао и у прошлој изјави, сам видео један леш са десне стране поред пута, значи на почетку села. Отишли смо испред зграде када смо се сместили, отишли смо у задругу и после тога нам је донето наоружање. Наоружање је било полуаутоматске пушке углавном и било је једно пет аутоматских пушака, уз нешто муниције. Док смо, пошто је наоружање било прилично замашћено значи морале су све те пушке да се расклопе и да се доведу у функционално неко стање, почела је прво подела, а затим деконзервирање и у току тог рада, почела је пуцњава. Значи у супротном правцу од нас према нама, почело је онако кратким рафалима паљба, ти меци су, што се каже, звиждали преко наших глава. Људе је мало ухватила паника. Неки су већ имали припремљено оружје, па су га на брзину склопили, значи како је било очишћено, изашли смо напоље на улицу, пошто има онако повелика капија на том дворишту задружном и овај, пуцњава је још трајала. После извесног времена, неколико људи је довело два човека који су били обучени у, мислим неки раднички комбинезони да су били у питању и то су били људи који су пуцали по нама, према нама. Овај, ја сам се вратио назад према овим људима који су стали у заклон, тамо је било неких пољопривредних машина и тако нешто, који нису оспособили своје оружје да се бране и у то је почела гужва код саме капије. Од те капије, овај, ја сам се окренуо и вратио назад. Накупило се поприлично људи, што кажу, униформисаних и

наоружаних и почели су да бију ову двојицу. Ја сам покушао то да спречим. Ушао сам унутра, неко ме је гурнуо ваљда, овај и онда је неко опалио рафал из пушке аутоматске у ваздух и прекинуло се то. Та два човека су, одвео их је неко у просторију, што каже, задружну. Шта је даље било, не знам, пошто сам се ја вратио овим људима који су сређивали овај своје наоружање.

После тога је извршена и подела муниције која је била ту и овај, са тим наоружањем смо се пребацили у ту зграду, јер већина нас, значи говорим о тој групи која је дошла са мном, били смо у тој згради смештени и после тога у згради полиције. Да ли је било тог дана, не сећам се, овај, углавном, отишао сам први пут на састанак. Значи састанак људи који су представљали ту, да кажем, условно власт у том селу, из ТО, из полиције и тако даље. Нисам знао ко је на каквој функцији био. Попричали смо око тога. Мислим да је, датумски можда ћу да погрешим, да ли је већ била, били присутни и официри, односно припадници ЈНА, да ли је неко од њих био на том првом састанку, нисам сигуран у то. Углавном, разговарано је о тој безбедносној ситуацији у самом месту и око места, пошто је Вуковар још увек био у рукама Хрвата, било је њихових група, па су се и јединице налазиле на тим просторима, око Ловаса и касније гледајући карту, има доста терена где могу људи да за нека герилска дејства, што кажу, нађу погодан простор. Значи има неколико шума око села на правцу Вуковара. И углавном сви разговори и на следећим састанцима су били око тога, да би тај терен требало исконтролисати зато што постоји могућност да је неко од оног првог дана када је неко ушао у село, због саме безбедности људи у селу. Структуру становништва нисам знао каква је, колики је однос тамо Срба, Хрвата и тако даље, нити је ме то нешто посебно интересовало, јер за ово место нисам ни чуо док нисам дошао до њега. Мислим, чуо сам за Товарник и тако даље, од тих већих места. Сама конфигурација терена на коме се налази то село Ловас је брежуљкасто, што би рекли, прошарана шумарцима неким и около има неких винограда и тако даље, и њива, наравно. Значи, наша активност је била још увек недефинисана. Разговор се свео на то да треба да изађемо ван места, да почнемо да контролишемо тај терен, односно да видимо да ли има хрватских снага на тим просторима око села. И углавном разговори су вођени, што кажу, на ту тему.

Ту сам и упознао неке људе које до тада нисам ни видео у животу. Значи, чак и део групе којој сам ја припадао, нисам познавао, добровољаца мислим. Следеће активности што каже, које су се догодиле, речено је да има у задрузи затвореника или заробљеника, мени није било јасно, да ли су ти људи заробљени у борбама, да ли су то неки

ратни заробљеници или су то мештани или из околних места и тако даље, нити сам постављао питање, рачунајући да су то неки хрватски војници који су заробљени. Речено је да треба да се држи стража, држана је стража тамо пар дана и овај, углавном те активности су се сводиле на то.

Затим се појављује ЈНА, значи долази војска, опет кажем, нисам сигуран баш у те датуме, да ли је било дан после тога, два дана или тако нешто, где овај, тим састанцима присуствују и представници ЈНА и сада пошто смо били слабо опремљени, наоружани за тај посао који смо требали да обавимо значи посао контроле тог терена напољу, ја сам покушавао да допуним ту нашу опрему мало. У тим разговорима питао сам, да ли имају вишкова некаквих, некаквих, што се тиче оружја и опреме, наравно, покушавајући да то придобијем за нас, значи за групу којој сам ја припадао.

Ту сам имао један вербални сукоб, што каже, са покојним Зораном Обреновићем, «Аждајом»; пошто припадници ЈНА имали су оних ракетних бацача зоља, али нису имали људе који знају да их употребљавају, па сам му једном приликом рекао да би било добро да оде и да им покаже како се употребљава то оруђе, на шта је он мени одговорио да, «ма, нећу, немам ништа са партизанима»; јер смо са ЈНА која је била мешовит састав до тада, имали, овај, лоша искуства, док смо били у Тењи, ранили су два добровољца. Да ли је то било случајно или намерно, не знам, али, овај, још увек је ЈНА била у мешовитом саставу и тако се створила нека аверзија, неповерење. Друго, овај, третирани смо јако лоше, што кажу, и од домаћих, вероватно је амбијент у коме смо живели, уништена категорија да постоји патриотизам и остале ствари, него увек смо гледани потцењивачки онако као неки људи који су дошли ту да ли да се обогате, да ли да се иживљавају и слично или као да смо неки вишак, овај, тако да смо увек били потцењивани са те стране, значи и набавке опреме и углавном добровољачке групе када ставите двадесет људи, не можете да нађете двојицу који су исто обучени. Значи, сви су чак различито били обучени, тако да тај сукоб, почео сам о томе да причам, између мене и покојног Зорана Обреновића – «Аждаје» је био, па, рекох, «треба нам, добићемо нешто од те њихове опреме, на конту услуге коју ћемо им направити» и ништа, он се окренуо и отишао је. После тога је, значи, сутрадан, у преподневним сатима, отишао па је неколико војника научио да употребљавају то, са тим да они наставе даље да покажу својим колегама тамо другим.

Значи, углавном су те активности биле тог типа, упознавали смо се између себе. Видео сам да има више добровољачких група, не знајући од наоружаних лица ко је мештанин, јер пре тога нисам познавао

структуру становништва, колики је проценат Срба. Врло мали проценат је био Срба, тако да ми није било јасно, на почетку ко је дошао са стране, а ко је домаћи. Тамо је функционисала станица милиције, ТО, мислим постојала је. Те наше групе између себе нису имале неку сарадњу, да ли је то у питању била можда нека сујета, или сама конфузија која је била у том месту, онаква атмосфера, није била, није личила на неку организацију, што се каже, јер постоји моменат када се доводе неке ствари у рату, заузме се или ослободи неко место, значи треба да почне да функционише војска, прво, па затим неки цивилни органи и тако даље, уз помоћ полиције, међутим, овде је све то било доста конфузно, било је доста наоружаног света који није био уобличен, што каже, тако да је било између добровљаца чак неких размирица које се нису завршиле, што каже, пуцњавом, али онако нека нетрпељивост. То је давало једну јако лошу атмосферу и исто тако и са мештанима до случаја који је везан за минско поље. Значи било је тих састанака у тој згради где је била смештена милиција и било је речи да су одређени простори, претпостављало се да су минирана, што је и логично, јер ту су биле једно време вероватно хрватске трупе, касније је дошла ЈНА, а они су сви имали вероватно могућности да минирају овај одређена места по њиховом нахођењу, што каже, да ли у одбрамбене, да ли у нападачке сврхе, али углавном запречавања минска се и праве у одбрамбене сврхе.

Било је речи о томе, али није било речи о томе где се налази, него је скретана пажња, ако се буде излазило, ишло, да се води рачуна на неке детаље и на могућност да се испита тај терен, где се налазе, да ли је минирано, значи да се максимално опрезно креће по терену ко буде ишао. Мислим да је 18.-ти био када се догодио тај случај минског поља, на детелини. Касније сам те детаље овај, прошао сам туда пар пута, што каже, али нисам обратио пажњу или смо скретали са пута, значи догодило се тај случај на минском пољу, када су страдали ти људи. Пре тога је, овај, било говора да се изађе на терен и на састанку, али вече пре тога, да ли две вечери пре тога, у то нисам сигуран, и да се ангажују неки људи који познају тај терен. Да ли ће то бити неко од тих затвореника или заробљеника, не знам који су статус имали, или ће бити неко од Срба мештана који познаје тај терен, значи то није било дефинисано.

Јутро пре поласка, ушао сам у задругу, видео сам тамо да, у двориште задруге, да се неки кркљанац догађа, било је много људи, било је људи на дворишту који су били затворени у задрузи. Видео сам једног човека старијег који је пао доле, лежао доле на бетону. Пришао сам му и подигао сам га и у том моменту сам видео покојног Зорана Обреновића, «жЖдају» и питао сам га, рекох, «шта је ово, каква је ово гужва»: Нешто

је одмахнуо руком, ваљда и опсовао и тако нешто. Ја сам се окренуо и вратио сам се назад. Значи по договору је било, односно, потпуковник Димитријевић ме питао вече пре тога, да ли је или две вечери пре тога, значи пред сам излазак на тај терен, на састанку, да ли постоји могућност да одређен број добровољаца крене са овим припадницима ЈНА из те групе којој сам ја припадао. Значи да им се нађе при руци на терену, јер ово су људи који су, не потцењујем њихову храброст, али борбено били некавалитетни, мислим да је ту било и људи који су довођени из кафана, са улице и тако даље, који су силом прилика морали ту да се нађу, тако да тај њихов, такозвани борбени квалитет је био на мало нижем нивоу и онда је вероватно сходно томе, затражена помоћ. Ја сам то саопштио Саши Стојановићу, да ли у току доручка или пре доручка тог, не могу да се сетим, да види ко је слободан од добровољаца, да пође са тим људима. Он је вероватно саопштио и пошла је група људи, пошто сам ја имао здравствених проблема пре тога и после тога и у току значи боравка у Ловасу, отишао сам, овај, у зграду, значи у стан у коме сам се налазио са још неколико људи који смо били смештени. Имао сам неку температуру и тако даље и, овај, пре тога, а то сам написао и у оном извештају, направио сам пропуст био у истражном поступку, јер се нисам сетио текста извештаја који је написан после самог догађаја. Ту сам негде срео потпуковника Димитријевића и рекао му да су пошли, мислећи на добровољце, са тим људима. Значи, видео сам ту колону која је била мешовита, где су били и припадници ЈНА, затвореници и добровољци, како од задруге, значи, улазе на правац, скреће се лево па се креће према, на правцу те детелине где је било минско поље које се налази отприлике одатле, не знам на ком растојању, али онако поприлично има да се иде. Отишао сам у тај стан где сам спавао, тамо сам нешто лежао, мало попио неки чај и тако даље. После извесног времена, дошао је покојни Слободан Хрњачки «Сајдија». Доста је био узнемирен и нисам могао ја у првом моменту да схватим шта се догодило. Рекао ми је само «Јоца је рањен, Јоца је рањен у главу». Отприлике онако успаничено, рекох «Који Јоца»; па каже «Јоца наш Димитријевић, однели су га у болницу»: Па, рекох «да ли је жив»; каже «Не знам, не знам, али видео сам», каже «да је погођен у главу», не знајући још увек шта се догађа. Покојни Слободан Хрњачки је био поприлично неупотребљив тог момента, био је вероватно под неким утисцима тог догађаја. Касније се виђам са Сашом Стојановићем и он ми каже шта се догодило. Наравно, ту су били и други људи из групе, прикупили су се и описао ми је шта је, шта се догодило. Уствари, није ми описао детаље, него ми је рекао да се догодила експлозија, да је било тамо овај настрадалих, мртвих, рањених и тако даље. После тога, овај,

потпуковник Димитријевић је рекао да морамо да напишемо извештај. Написао сам извештај ја, Саша Стојановић и мислим Зоран Косијер, значи они као непосредни учесници. Ја сам ту написао, значи, у својству неког представника тих добровољаца, вероватно, с обзиром да нисам имао, овај, једину информацију о том догађају сам имао од њих који су били на лицу места. Нисам био присутан, али сам чуо касније да су били војно истражни органи, да ли из Шида или одакле већ и да су узели те изјаве. Никада више, што каже, до покретања овог процеса, што каже, нико ми се није обратио у вези тога.

Мислим да је био 22.-ги, настала је једна онако атмосфера, наравно, морбидна, што би рекли, и већина људи је гледала да напусти то место, тако да смо ми 22.-ог, мислим да су дан пре тога, дошле исто неке јединице ЈНА, онако у поприличном броју и овај, дан после тога смо отишли из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Михајловићу, реците нам, на којим сте ратиштима све били пре Ловаса и после?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, пре Ловаса сам био у близини Осијека. Место се зове Ада и у Тењи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: После тога сам био у Босни 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На зворничком ратишту на Мајевици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су ови људи који су овде код нас оптужени – Саша Стојановић, Зоран Косијер, Драган Бачић били са Вама на том ратишту и Јован Димитријевић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На ком ратишту мислите, у Босни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тења?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У Тењи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тења.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па у Тењи смо се и упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са свима њима?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам баш да ли са свима њима, са већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су били у Зворнику?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У Зворнику ја сам те људе видео по погибији Зорана Обреновића «Аждаје»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: По погибији Зорана Обреновића «Аждаје»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо били заједно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Са ким, са «Аждајом»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Јованом Димитријевићем, Драганом Бачићем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Заједно нисмо били, мада се налазимо на списку, што каже, ја имам тај списак који сам потписао у јуну месецу, то је списак који је потписан у благајни команде у Зворнику. Командант значи свега тога је био покојни Зоран Обреновић «Аждаја», зато што је он пореклом из села Обреновића са Српског Снагова, значи код Зворника. Питао ме је, овај, да ли бих пошао са њим тамо да помогнемо његовој фамилији, с обзиром да и моја рођена сестра је удата била у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате ту причу да ширите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Углавном по његовој погибији, списак људства је правио он, а ја сам се налазио у једном месту, седам, осам километара даље где су били мештани и мој задатак је био да те мештане оспособим, што каже, за руковање наоружања и опремом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај списак који Ви помињете, суд га има у предмету и Ви сте овде потписали се да подижете новац и тако даље, командир, мајор Борислав Михајловић. Шта је то, какав сте Ви то мајор били?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, знате шта, овај, у то време је у Босни, у сваком селу сте имали две, три војводе обавезно, а због самог статуса и потцењивања, значи полазим, говорим у своје лично име, овај, где су моји мотиви у сваком случају били патриотски, а где сам доживео, што каже, нећу да кажем баш шиканирање, али тако потцењивања нека, онда сам се једноставно представио као такав. Наравно, мој идентитет није могао да провери нико, поготово не тај идентитет официрски, јер држава се распала, што каже, то сам ја могао да будем и у Словенији. Нико није ни правио питање око тога, нити сам ја имао неке екстра привилегије, нити сам имао већу плату, што каже. А били смо плаћени у то време, инфлација, ту је нека цифра од неких 400.000 и нешто динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 420.000.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, овај, мене су позвали у команду, пошто је Зоран био погинуо 24. маја, да дођем и да подигнем те паре, значи по списку људи које је он предао, део пара сам уручио неколицини људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим, то заиста ми није даље битно.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У кафани «Астерикс» у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та јединица «Душан Силни», шта је то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јединица «Душан Силни», значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред, јединица?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, када кажете, одред, то је неодређено, то се употребљава у војној терминологији, у ранијој а и данашњој, да би се прикрило неко бројно стање, да значи евентуални противник размишља, да ли има мало или много тих људи. Овај, 1991. године по догађајима у Крајини, у Новој Пазови, где је било седиште Српске народне обнове, чији сам ја био припадник, члан, су се догодиле демонстрације, односно, типа подршке тим Србима у Крајини који су били угрожени. Мислим да је то био април месец 1991. године, по оним догађајима у Пакрацу, када су Срби, овај, побегли у касарну у ЈНА да би били заштићени од хрватских неких снага, паравојске или тако даље и овај, ту је била директна нека веза са Радио Книном где су се налазили ти људи који су водили тада ту причу у Книну и у Далмацији, углавном, значи то је било окупљање типа митинга. Јавно је у просторији Месне заједнице стајало бланко, што каже, онако ишпартано, за упис добровољаца који ће се ставити у службу ЈНА да помогнемо што се каже Србима на тим просторима. Дато је име томе, значи, не знам ко је био идејни творац тог имена, значи целокупној тој, ту се пријавило подоста људи, наравно када је требало да се иде, онда их није било, било је помало, било је ту и алкохола и доброг расположења и целој тој причи је дато име «Душан Силни». Значи «Душан Силни» се нигде не појављује као војна формација, нити полицијска формација, нити параполицијска или војна, на овим просторима, с тим што је упутство било, значи, руководства Српске народне обнове да се обавезно сви добровољци, да ли је један, да ли је ко зна колико бројно стање, морају ставити под команду, да кажем, условно локалних органа, јер у Србији су, што се каже, имали прво оне САО Крајине, људи су сви имали неке своје органе који су функционисали како су функционисали. Али наша обавеза је била да ништа самостално не можемо да урадимо. Касније је формирана и Република Српска, Република Српска Крајина и тако даље, која је имала обличје државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то су били добровољци скупљани преко СНО који су тамо, када оду на ратиште, интегрисали се у те неке локалне територијалне одбране.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Апсолутно, јер ми смо оружје и опрему добијали тамо на лицу места, не овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, кажете од Пакраца па на овамо, био је неки назив «Душан Силни»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када је био тај назив, да ли је после мењан назив?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, назив није мењан, али није употребљаван баш малопре што рекосте, због те интеграције добровољаца, касније је мало та тензија прикупљања добровољаца, одзива, што каже, када су почели људи да гину и да остају без ногу и без руку, онда је пала мало тензија. Овај, мада гледајући становништво где се догодила Српска народна обнова пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате широко.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: А касније, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, да ли је тај назив «Душан Силни» касније промењен, јер на овим списковима које Ви тврдите, помињу се неки «Бели орлови», зато питам?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јесте, «Бели орлови» су, што каже, симбол који се налази овде на зиду и овај, први назив за добровољце Јовићеви «Бели орлови» сам ја видео на хрватској телевизији. Била је нека емисија или нешто тако и каже, ту су били Шешељеви четници, ту су били и припадници ЈНА и Јовићеви «Бели орлови». По дефиницији у Српској народној обнови «Бели орлови» су били омладина, то је била омладинска организација Српске народне обнове која се није бавила тим стварима. Значи до неких петнаест година, шеснаест и мислим да није била нешто бројна, што би рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с обзиром да када помињете то, кажете, први пут сте чули на хрватској телевизији.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је списак војника распоређених у јединицу «Бели орлови»:

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ваљда преузели са хрватске телевизије назив «Бели орлови»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисмо са хрватске телевизији, далеко од тога, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одакле онда овај назив «Бели орлови» се појављују у неким документима, па Вас ја питам, када је то «Бели орлови»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи од 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1992. године?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, е сада, у том војном распореду и тако даље, имате доста јединица које имају нека имена везана за неке, да кажем условно, маскоте, имате «Беле орлове», имате «Дринске вукове», имате «Вукове са Вучјака», «Пантере», «Тигрове», шта ја знам и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми везано за овај одлазак у место Ловас, са ким Ви то контактирате, ко Вас тамо упућује да идете, добровољци су прикупљени преко СНО, а ко Вас тамо шаље на ту локацију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, у Новој Пазови, а касније СНО пребачена је Генерал Жданову улици, не знам сада како се зове је био, да кажем, «штаб»; значи никакав ратни штаб, него увек добровољци оставе ту податке и ако постоји могућност значи из СНО да се на лицу места контактира да би фамилије и породице имале било какву везу са тим људима, јер је комуникација била отежана. Значи, СДС који је водио ту причу у Крајини, касније у Босни, односно Републици Српској, је била странка која је сарађивала са Српском народном обновом. И наравно да је њима било потребно у рату људства, а и по актима, значи, овај, по Закону о оружаним снагама Републике Српске, а касније Републике Српске Крајине, постоји категорија добровољаца. Уопште у данашњем Закону, у чл.33. то пише, да значи, чак и страни држављани могу да се ставе на располагање. Значи сам тај механизам људи из СДС, вероватно Бастаји или Јовићу и тако даље, су се јављали и говорили да има потребе. Првенствено су на одређене дестинације, на одређена одредишта, одлазили људи који су пореклом оданде, а тих људи, нарочито по Војводини има доста, тако да и на том списку има људи који су пореклом оданде, не само Зоран Обреновић, «Аждаја»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, кажете одређени људи из СДС се јављали Бастаји, Милораду Бастаји, Мирку Јовићу. Да ли Ви знате, који су ти људи, везано конкретно за Ловас, ко је у тој некој организацији упућивања људи из СДС био ангажован?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам упознао Љубана Деветака крајем септембра или почетком октобра, не могу да се сетим датума, у «Сава центру». Српска народна обнова је имала тамо неку свечану скупштину, овај, и тада ме је Мирко Јовић упознао са тим човеком и рекао да је то човек из околине Вуковара са терена. Наш разговор је трајао у неколико реченица и тако даље. Претпостављам да је то био човек који је био делегиран, да ли је из СДС или шта ја знам, тамо су већ постојали српски органи власти, постојао је САО Славонија, Западни Срем и Барања. И значи, мене је позвао Бастаја и ја сам

обавестио људе које сам познавао, значи, првенствено ове људе из Тење да постоји потреба да добровољци буду ангажовани у околини Вуковара и не знам који СНО је уговорио начин превоза и све остало, углавном обавестили смо те људе. Ја сам обавестио те људе и ти су се људи прикупили и дошли су. Нисам сигуран да ли смо кренули од «Сава центра» са паркинга или из Пазове. Значи, то ми ни дан-данас није, овај. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови људи који су са нама овде данас, оптужени Драган Бачић, Зоран Косијер, Саша Стојановић, Јован Димитријевић тада кренули са Вама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли су кренули тада са мном? За Бачића нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте били сигурни, помињали сте да је кренуо, одакле сада та измена?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Овај, вероватно је то нешто битно, па ми кажете, одакле сада та измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко објашњење.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли сам ја стигао у 10 сати, 10.-ог преподне, а он у 12 сати, а да ли смо били у истом том аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли имате објашњење, зашто сада мењате исказ?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, немам објашњење, што каже, никакво, зато што тек када смо се прикупили на лицу места, направили смо неки попис и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Драган Бачић са Вама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Био је, значи, када се то догађало. Да ли је конкретно био у аутобусу и тако даље, то нисам сигуран. Нисам ни мислио да је то нешто битно, што каже, ако је разлика сат, два времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим, одједном сада истичете то, па да Вас питам, пошто у истрази сте причали да су то људи који су дошли са Вама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, пазите, и онај извештај што сам дао непосредно после тог догађаја, ја се половине тога нисам сетио, наравно, па су ме у полицији питали, рекох, па наравно, ако сам дао после, непосредно после тога, да је то онда ближе истини, него ово што причам сада после шеснаест, седамнаест година, тако да ја се, значи нисам оградио од оног што сам рекао, као што се ни сада не ограђујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да кажете, када сте то кренули, како се дешава, кажете, преко СДС и тако даље, то је било ратом захваћено подручје, вероватно сте наилазили на неке пунктове

Југословенске народне армије. Како је то дошло до тога да Ви несметано свуда ту пролазите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ако смо оставили податке у згради или канцеларији или како да назовем, територијалне одбране Шид, значи тог момента смо ваљда имали неку, оставили смо због тога, дошли смо да уђемо, што кажу, у зону ратних дејстава да се ставимо на располагање. ЈНА је још увек, ја мислим, била главни фактор у овој држави, Стипе Месић је још увек био председник ове државе, мислим на Југославију која практично није постојала, али званично што каже, морали сте да имате папире и уз то што су на самом терену функционисали српски органи власти који су, да ли сарађивали са ЈНА; да ли нису, што каже, ја не знам, али у сваком случају, да су папири или једне или друге стране били меродавни за пролазак што каже, пунктове, да ли милиције Крајине, да ли Југословенске народне армије. Иначе, пункт полиције је, сећам се да је био између негде код Шида близу, на том правцу, војне полиције која је, наравно, легитимисала све, вршила претресе и тако даље, и у одласку и у повратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Љубан Деветак био са Вама на том путу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Опет да Вам кажем, нисам сигуран, мислим да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када долазите тамо у Товарник, коме се Ви то сада обраћате, са ким контактирате, шта се ту дешава, да ли тамо затичете Љубана Деветака, да ли је он тамо био са Вама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким то Ви тамо контактирате у Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У Товарнику ни са ким, могуће да је био неко, пошто је тада пошао и Мирко Јовић са нама, највероватније да је он рекао да ћемо бити смештени, што се каже, поред цркве, у ту кућу да уђемо и тако даље, да ћемо сачекати да, јер знате шта, ту у таквој ситуацији не може нико ништа да Вам каже конкретно, ни када ћете јести, ни када ћете бити наоружани, ни када ћете да спавате, тако да је то све неодређено, али, овај, напомињем да је већ било поприлично негодовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте стигли 09. октобра?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Увече, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године. Да ли знате да је 10. октобра 1991. године био неки напад на Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не. Ја сам, овај, да ли је то било 10. октобра или 09.-ог, када је нападнут Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према свим подацима у списима предмета, једна, да кажем тако, неспорна чињеница, да је 10. октобра 1991. године. Ви сте тамо 09.-ог, ноћите у Товарнику, па Вас питам, како не знате да је 10. октобра 1991. године био тај напад?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Знате о чему се ради? Ради се о томе да сам ја видео човека који је погинуо када смо стигли, значи није могао дан пре напада да погине. Онда је, значи, ми смо се појавили тамо 11.-ог. Ако је било 10-ог ујутру напад, тога дана сам видео покојног Рогија из Чачка, тако су ми рекли, човек је имао надимак «Роги» и добровољци од којих сам испред цркве добио наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете да је био неки напад, било тада, било оног дана када сте дошли?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, они су ми рекли да је погинуо у Ловасу, значи ништа у детаље да ли је био напад, како се то одвијало, него рекоше ми само-погинуо је човек у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким Ви у самом Товарнику, са ким Ви то контактирате, ко Вама каже где ћете сада да идете, да ли је тамо неко, нека оружана дејства, шта се дешава, ко је тај?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ту ноћ не контактирамо ни са ким, него ујутру. Ујутру је дошао тај аутобус, да ли, вероватно је био паркиран негде у Товарнику или се вратио у Шиду да нас одведе до Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од мештана да је ту са Вама, да иде до тамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Појавили су се неки људи, да ли су то били мештани, да ли не, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тамо када стижете, са ким, помињете неке органе власти, ко је то ко Вас прима, дочекује, тамо, каже, сместићете се у ову зграду у центру, централи, како Ви то зовете, где се то Ви смештате и ко је тај ко организује све то, објавшњава Вам шта?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, не знам конкретно име и презиме ко нам је рекао, него када смо изашли из тог аутобуса, неко од тих људи је пришао и рекао «бићете смештени овде, нађите себи места, уђите у ту зграду»; та зграда је била празна, у њој није било, није живео нико. Значи, то су били станови и били су намештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то ко Вама то каже?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам ко је то организовао, вероватно неко од људи који су били задужени да организују неки прихват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте наредних дана, кажете почињу неки договори, састанци, разговори, ко се Вама испред те неке, да кажем, месне власти или војне структуре ту представио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, није ми се нико на том првом састанку, вероватно смо се упознали, овај човек је из полиције, овај из ТО, овај из задруге, овај, шта ја знам које су структуре биле још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да персонализујете ко су ти људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, из милиције био Мића Девчић, из ТО је био Радојчић и земљорадничка задруга Љубан Девегак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том неком првом састанку или шта?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи, то није био састанак који је имао утврђен дневни ред, него једноставно, ако смо се појавили ту, ред је, што каже, да се једни другима представимо, ко смо, шта смо и тако даље, мада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ту председавао тим састанком?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, касније, касније састанке, значи, по самој структури, водио је потпуковник Димитријевић, а том састанку није нико нешто председавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих првих дана, пре потпуковника Димитријевића, ко сада ту, кажете, где се то дешава, у којој згради?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У згради милиције која је прекопута те зграде где се ми налазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вама, с обзиром да долазите са добровољцима, људи су се пре тога наоружали, да ли Ви знате, ко је командант територијалне одбране?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, значи децидно, нити ме је нешто посебно интересовало, зато што већ се то показало нефункционално, самим тим што смо добили опрему која је била сумњивог квалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у коју се Ви то структуру интегришете ту у Ловасу, кажете дошли сте и обично када идете на та ратишта, интегришете се негде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се ту интегришете?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, сама интеграција, што каже, је обављена ваљда у Шиду, док смо се пријавили тамо. Сада, да ли је то била измештена територијална одбрана Вуковара или шта ја знам, или је то територијална одбрана Шида, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зар Вас у месту Ловас не интересује, значи неке људе своје, Ви стављате тамо у неке, интегришете се, зар Вас

не интересује, ко је ту сада, ко је ту територијална одбрана, ко је задужен за то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, није ме нешто посебно интересовало, што каже, самим тим што мислим да смо процедурално обавили то у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме тамо на терену, да знате од кога ћете задатке да добијате, ко ће?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ништа још није било дефинисано, јер је ту било неколико тих група које, од којих, што се каже, требало је неколико дана да похватамо, да похватамо ту ко је ко ту и шта је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте похватили ко је ко?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, јако тешко, што каже, пошто неки су људи одлазили, неки су људи долазили, био је ту промет, овај, тог «персонала», да кажем, поприлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чију се команду стављају Ваши људи тамо у месту Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, у месту Ловас, значи није дефинисан наш статус, још увек се не налазимо, што се каже, ни под чијом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога добијају Ваши људи задатке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не добијају никакве задатке. Значи, све је имало неку необавезну форму, када добијате задатак, то је овај, нека форма усменог или писменог наређења уз одговарајући опис те активности. Значи, све је било, да кажем, у некој необавезној форми. Ако постоји могућност, ако ови људи тамо могу да оду или да ураде то и шта ја знам, отприлике, та комуникација, тог типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваши људи су тамо мимо било какве команде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, то нису моји људи, то је група којој ја припадам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, група, реците ми, да ли сте им Ви давали неке задатке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Никакве посебне задатке, значи нисам дао, него ако је нешто тражено, као што је случај био, та стражарска места код задруге, јер неко хоће и тако даље. Значи, то су добровољци принципи добровољачки где ти људи не подлежу, што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то тражио да се иде на та стражарска места?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да ли неко из милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, да ли је то био Девчић или је то био неко други, да Вам кажем и није ме нешто ни интересовало да се упознајем са тим људима који су водили ту причу, нарочито не на личном плану, јер, вероватно, нити су ми били интересантни, нити сам ја њима био интересантан, тако да нисам залазио у, а и био сам врло кратко тамо, тако да та имена осим тих људи који се спомињу овде, јако мало знам, можда још неколико њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, како то функционише тих дана, Ви тамо неки као људи не интересује Вас који су, не знате, које задатке су извршавали припадници ове групе са којом сте Ви дошли?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, извршили су тај задатак, значи, чувања тог објекта, затим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког објекта?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тада затворених људи у у тој задрузи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам да Вам кажем право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте знали да је било.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је било, ако сам рекао у истрази да је било тако, вероватно је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то отишао да чува ту стражу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Конкретно од људи које се сећам знам да је био Сале Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први дан када стижете кажете да су неки, нека два момка ту нешто пуцали. Да ли је одузето њима оружје?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, доведени су и разоружани су сигурно. Значи, када су доведени у двориште задруге, где смо се ми налазили, они су били без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су одведени ти људи негде у просторије те задруге, затворени?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Они су били уведени у једну од тих просторија задружних и ту су се задржали можда једно пола сата. После тога где су одведени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви те људе испитивали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, Ви и овај Зоран Обреновић, звани «Аждаја», шта сте вас двојица ту у тој групи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам најстарији по годинама и искуству. Зоран је, овај, следећи, што би рекли, по томе и овај, тако да

смо ми, што каже, неофицијални неки да кажем, условно, лидери по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тим припадницима Ваше групе издавали наређења или како је то ишло везано за те задатке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, не можете да издате наређење. Можете да питате добровољца, да ли је неко слободан или расположен, што се каже, да изврши одређени задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није било неког наређивања у том смислу, да Ви издате неки задатак и кажете, тај и тај иде ту и ту, овај иде на стражу, овај иде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, пазите, механизам свега тога што се каже, постоје механизми који су дефинисани у неким војним правилима. У рату то не важи. Дobar проценат, што се каже, свих тих правила, то су мирнодопска правила и функционална када нема рата. У рату неком да издате наређење да би он ставио главу, што се каже, на пањ или да ризикује свој живот, то је веома деликатна ствар. Значи, ако је мени неко рекао да треба да се изврши неки задатак, ја то пред свима кажем или било коме другоме, да ли Зорану Обреновићу, да ли неком трећем, о чему се ради, да ли је неко расположен да иде на извршење тог задатка. Ако се јави неко добровољно, затим се, што се каже, врше припреме за извршење тог задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, колико је та Ваша група бројала људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ту је било двадесетак људи, значи, ових које ја познајем и који смо стигли. Било је група које су пре нас дошле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту тог дана, када сте то задужили наоружање у месту Ловас, које је то наоружање било, рекли сте да је било неких пет аутоматских пушака и остало полуаутоматске?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: И још су биле полуаутоматске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је задужио те аутоматске пушке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Једну сам задужио ја, једну покојни «Аждаја», ове три даље нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је «Аждаја» био неки Ваш заменик или сте ту били исти по рангу, што се тиче неких тако предлагања, задатака, припадницима Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, пазите, ми смо дошли у тај сукоб који сам напоменуо и наша сарадња се ту и прекинула. С обзиром на то моје здравствено стање, овај и он је имао удела, значи, да ме замени у одређеној ситуацији, у неким контактима што се каже, са одређеним органима војске, полиције и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем «Аждаје», да ли су и ова лица која ћу Вам сада прочитати, били припадници Ваше групе – Никола Вуковић звани «Ница Кракоња»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јован Димитријевић, то сте већ рекли, Драган Бачић, Слободан Хрњачки?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владимир Ферко, звани «Паче»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је момак из Добановаца?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Тај је момак из Добановаца, али он није био тамо у то време. Да ли је он касније долазио, не знам, пошто је био добар са покојним «Аждајом»; а Зоран Обреновић «Аждаја» је остао ту у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубодраг Јелић из Краљева?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа Драган и Миодраг Балтић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован Јованчевић, звани «Лале» из Краљева?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Њега се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Недељковић из Краљева? Саша Стојановић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Косијер?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Јеремић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коста Гвозденов, да ли је био у Вашој групи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, он је био у другој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој то групи је био Коста Гвозденов?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли у овој групи која је пре нас дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Ступарева група која је пре Вас дошла?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ступарева група је дошла пре нас, а ко је био припадник те његове групе, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, конкретно тих дана, кажете, када сте задужили то оружје и тако даље, шта се даље дешава, те неке задатке, да ли је било ту неких чувања неких затвора, да ли сте упознати са постојањем, сем овога што сте поменули у задрузи, за тај неки затвор, да ли сте знали још за неки други затвор?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, чуо сам да и у просторији, просторијама, да ли је то била зграда Месне заједнице, је био затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада ишли тамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Био сам једном само, овај, код Милана Радојчића у вези неке опреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен за тај затвор, да ли сте сазнали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, да ли полиција, да ли ТО, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези какве опреме сте Ви то ишли код Милана Радојчића?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, нисмо имали неког бољег наоружања и неке опреме, што каже, што се тиче самих униформи, чизама и тако, тог типа опрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте отишли тамо код њега, шта се десило, да ли сте добили ту опрему?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ма, човек је био пијан, мислим, тотално неупотребљив и онда сам ја, овај, се издрао на њега да је будала пијана и шта ја знам, тако нешто и окренуо сам се и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то дешава?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите где се дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што сте тражили од њега ту опрему, па пијан човек?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У канцеларији код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у ком простору?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У згради те Месне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, даље тих дана, како то функционише, шта се ту дешава, од кога Ви чујете да постоји неки задатак да се иде тамо или овамо или, јесу ли припадници Ваше групе скупљали наоружање по селу, доводили људе у полицију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, ко је то радио, да ли имате сазнања да је то неко радио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је полиција, да ли, локални тамо, тамо је било и локалних Срба који су били или из Ловаса или из околине. И они су и познавали вероватно боље и те Хрвате и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир полиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам ко је био командир полиције, али сам тамо виђао овог Мићу Девчића да је, да ли је он био командир, да ли није, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте знали, па сте рекли, помињали њега да је био командир полиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, могуће, вероватно или самим тим што сам имао неку комуникацију са њим, са овим осталима и нисам имао. Са једним сам се чак и посвађао и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на тим састанцима који су одржавани првих тих дана, да ли је био неко из војске, из војних структура?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу тога да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неко лице Градимир Вељовић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек долазио на те састанке, тих првих дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, онда када је војска дошла у село, онда је долазио на те састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је то било?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу датума да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази спомињали да је тек, чим сте дошли у Ловас тамо, ставили сте се под војну власт и обратили се потпуковнику Миодрагу Димитријевићу.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша изјава из истраге.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Када је дошао, овај, пре тога нисам могао да му се обратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али Ви сте помињали, када сте Ви дошли, да сте тада њему се обратили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да Вам кажем нешто, и сама та временска дистанца и све оно што сам прошао, што каже, даје ми неку могућност да не могу да дефинишем то све, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да оптужени Миодраг Димитријевић тврди да је 14. октобра 1991. године дошао у место Ловас.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Онда сам му се вероватно 14. октобра обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда и ови и други докази у списима предмета упућују да је он тада, нешто у том периоду, касније и сви други оптужени тврде слично, и оптужени Љубан Деветак и тако даље. Да ли знате, коме сте се Ви то, да ли сте неком другом од војног врха се обратили и коме се обраћате Ви тих првих дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја нисам никога видео из војног врха, нити припадника ЈНА тамо док нису они дошли. А касније упознајем и значи Градимира Вељовића и потпуковника Димитријевића и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих дана, да ли сте видели у селу нека дешавања, да неки људи носе неке беле траке око руку, да су на неке куће окачена нека бела платна, беле завесе, заставе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На самом улазу, значи тог дана, када смо стигли, сам видео неке пешкире, неке, шта ја знам, пребачено преко неких или капија или шта ја знам или оно парче зида како има између капије и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке људе да носе неке беле траке на надлактицама руку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу тога да се сетим, али овога се сећам, пошто ми је било мало чудно мислим, шта то, чему служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тих дана био уведен неки полицијски час, забрана неког кретања?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам, али вероватно да јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је требала нека дозвола за излазак из села и знате ли, ко је издавао такве дозволе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам, ја у то време нисам излазио из села, да ли је то милиција издавала дозволе или војска. Уствари, требало би да је ЈНА када је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само што сте у истрази рекли да је некој жени Адамовић требала, да сте Ви управо, зато што има неке везе са Добановцима, да сте је упутили на полицију, да тамо узме ту дозволу.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, не знам зашто сада, објасните зашто сада мењате, мислите да је војска издавала?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисте ми рекли у ком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја управо говорим за овај први период.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На почетку сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку, значи, тај период првобитни?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, на почетку сам Вам и ставио на знање, овај, да су документа и локалних власти и ЈНА била меродавна да прођете кроз пункт војне полиције. Значи, ако покажете пропусницу из локалне милиције, нису они правили екстра проверу, ко сте и шта сте, него да ли је била важећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта је Љубан Деветак био у том месту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, био је у задрузи, да ли директор, председник, неки руководилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени Александар Николајидис, оптужени Петроније Стевановић, затим велики број сведока, ја могу све да исцитирам који помињу да је Љубан Деветак био главни у том месту, да је био командант села, да су се њему сви за све обраћали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, врло могуће, овај, да је био утицајан у свему томе, јер, пазите, задруга је центар света, економски не функционише ништа и сви су зависни од тога и то је значи, једини моменат где могу да се направе неке паре и да то становништво живи. Ја то сада размишљам са неке временске дистанце. Тог момента, наравно, нисам ни знао ни да постоји задруга, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене занимају Ваша сазнања тамо на лицу места, контактирате са тим људима, па Вам ја говорим да овде неки сведоци тврде нешто, овај сведок Никола Вуковић он тврди да је Љубан Деветак био директор, не само задруге, него и Ловаса, да се све радило по његовим инструкцијама. Оптужени Александар Николајидис такође тврди то исто, да је све он, за све се питао, све одређивао, не само за питања везана за задругу, с обзиром да добровољци нису тамо дошли да раде у задрузи? Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Хоћете бити конкретнији, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја Вам предочавам исказе неких људи који су тврдили нешто друго, него што Ви сада тврдите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно њихова искуства и сазнања су, што се каже, довели до тога да могу да кажу такву ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате таквих неких сазнања?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја таквих искустава директно са Љубаном Деветаком немам, тако да не могу да кажем значи, с обзиром да је његов сестрић био у милицији и тако даље, значи могуће је да је као старији имао утицај неки и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај сведок Градимир Вељовић саслушан 19.06.2007. године у истрази, иначе командант територијалне одбране Лајковац, који је био на тим просторима, тврди да је био тих првих дана и тврди да је Љубан Деветак био на челу Месне заједнице и председавао тим састанцима који су се одржавали, за које причате да сте и Ви одлазили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да тврдим да ли је он председавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога Ви можете да тврдите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: А да је био присутан, могу да кажем, да је био присутан и вероватно као човек са лица места и сви ти људи, што каже, значи моје је било да саслушам шта ће они да кажу, јер сва њихова искуства су и везана за то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога Ви можете да тврдите да је председавао тим састанцима?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не могу децидно да тврдим ни за кога. Могуће је да се Љубан наметнуо самим тим што је човек који познаје добро ту ситуацију, да ли је он можда био толико утицајан тамо и шта ја знам, ја се нисам ни мешао нити петљао нешто са њим, да бих имао некаква сазнања око свега тога. Али самим тим што је човек мештанин, директор је или руководилац те задруге, од које зависи цело село, наравно да је имао утицаја и познајући сво то становништво тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте тих дана док сте боравили у месту, кажете, били сте до 22. октобра 1991. године, да ли сте чули за неко убиство, да неко од хрватских мештана је убијен, за нека малтретирања људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, за малтретирања сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ништа посебно, што се каже, видео нисам, чуо јесам, да је неко тукао те заробљенике, затворенике, малтретирао и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли сте чули, ко?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли људи који су били задужени што се каже, да се старају о тим затворима, или неко други, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био задужен да се стара о тим затворима?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно локална милиција и друге оружане структуре локалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Ваши људи радили? Шта је овај Љубодраг Јелић, рецимо, шта је он радио тамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, за Љубодрага Јелића не знам шта је радио, пошто је то овако мало био специфичан лик, што би рекли савремено, овај, чак и мислим да сам и са њим имао неку лошу реч. Мислим, човек овако који не може да се уклопи ни у какав тим и шта ја знам, који, онако више вата зјале за свој рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том ватању зјала, да ли је био присутан на састанцима?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је био присутан. То нису били састанци типа да Ви сада закључате врата и то је састанак. Ту је практично могао да уђе ко год хоће и да изађе ко год хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су долазили ови Ваши добровољци, ови Ваши припадници?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, могуће ето да је био Љубодраг Јелић, да ли је покојни «Аждаја» био на неком састанку, могуће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте чули за неко убиство да се десило? Тужилац овде у оптужници каже 27 људи, изузимајући у време напада и тог минског поља, каже 27 људи је побијено. Да ли сте чули Ви за неко убиство?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли сам чуо за неко убиство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, јесам чуо, али не знам ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да су неки људи побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Углавном да је побијено нешто људи, ништа значи конкретно, ни место, ни време, ни извршиоци ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли су то Хрвати, који су то људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, претпостављам да су Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, у неким разговорима, што каже, овако обавезним, необавезни, нешто сам чуо и касније, много после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је то заинтересовало, ипак то је нешто, чујете да је неко убијен, претпостављам да треба да се заинтересујете?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Интересовало, наравно да ме интересовало то веома и скренуо сам пажњу овај приликом одласка наших да, ту је био присутан Љубан Деветак, рекох «немојте овде да се догоди неке брљотине и нека убиства, па да буде, били су они ко зна одакле», јер већ смо имали, овај, добровољци су као полудефинисани били јако zgodни за то да се накалеми, намести, шта ја знам, значи нећу да кажем да су то људи који су били цвећке ни анђели, али има ту доста ствари које су биле прилепљене, што се каже, које нису стајале, није било ништа од тога и баш сам ту скренуо пажњу пре него што ћемо да кренемо, да уђемо у аутобус и да одемо, јер већ се догодило шта се

догодило, што каже, и значи то ми је био, било неко интересовање у вези тога, рекох, проћи ће ово, преживеће неко, па шта ће онда после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па реците ми, не одговорите ми на питање, чуате ли Ви за та, ко то уби неке људе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, знате шта, мотиви за убиство могу да буду различити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам за мотиве, него да ли сте чули ко је то урадио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Конкретно нисам чуо ко је побио те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на име и презиме, да ли сте чули, да ли су то добровољци, мештани, припадници војске?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, нисам чуо ту дефиницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за овај Ваш боравак у селу, да ли су, да ли сте приметили да неки људи иду на неке радове, да су неки припадници Ваше групе водили неке људе на неке радове?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У то време док сам ја био, није тога било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никаквих тих радова било? Па, ево овај Драган Бачић оптужени прича да је он неке људе водио на неке радове, он је био, кажете, у Вашој групи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, да ли је то било после мог одласка или пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди баш у том периоду, од првог дана су радови.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је нешто функционисало, што се каже, значи самим тим што, није то било уобличено војнички и тако даље, неки људи су који су припадали групи исто као и ја, могли да нађу неки ангажман, да ли са задругом или тако нешто, да воде некога да раде на њиви или тако. Значи, ја немам никаква сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за ове састанке који су претходили овом немилом догађају на овом несретном минском пољу, да ли можете да нам мало детаљније то кажете, шта је ту било на том састанку, ко је био присутан, шта се о томе разговарало?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, у детаље ко је био присутан, ту је било и људи из ЈНА раније, ја мислим са стране и оних који су били ту на лицу места, састанци углавном су вођени, значи, вероватно је било ту приче и о економији и самог места, о начину пословања, али мене то није интересовало, значи интересује ме онај војнички део, односно конкретно излазак на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и мене конкретно интересује. Хоћете да испричате ко је ту био на том састанку и шта се ту расправљало, какав је циљ те акције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, циљ те акције као на почетку што сам Вам рекао, значи контрола тог терена који је погодан за дејство тих њихових група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тих дејстава претходних ноћи или?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Било је, значи пуцњава је било спорадичне на различитим крајевима и тако даље, крајевима села, па се претпоставило да има тих или заостатака или убачених њихових група и овај зарад побољшања степена те безбедности уопште, требало је да се изврши тај, нећу да кажем задатак, јер није постављен као задатак, али да буде урађено преузимање те иницијативе на том терену, значи да убацимо ми неку нашу групу да им парира или да их нађе или их спречи у томе. Углавном је вођен разговор на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи конкретно када је разговарано око свега тога, водио је потпуковник Димитријевић, тај састанак, односно, он је био најстарији ту по чину и значи био је самим тим, ауторитет свима нама и ту је још било присутно тих људи, мислим, не знам ја све како су се звали. Значи, ако је неко од њих мене видео и тај је био присутан ту, без даљњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још неког, сем потпуковника Димитријевића?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, сећам се, овог Градимира Вељовића, да ли је он долазио редовно, да ли је нередовно, ја нисам био евидентичар тамо. Чак ни ја нисам био редовно тамо, јер вероватно нису били сви разговори што се каже, у неком мом домену интересовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко из те месне власти?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Сигурно је био и Љубан Деветак и из милиције, пошто је у њиховој згради значи, мора да је био неко присутан, вероватно и из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта је конкретно речено том приликом, везано за то, с обзиром да кажете да Вас потпуковник Димитријевић пита и за неке Ваше људе да иду, шта је речено, шта ће то да се ради? Да ли су помињали том приликом да ће бити вођени неки цивили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Било је помињано да од цивила буду поведени људи који познају терен. Значи, није дефинисано, да ли ће то бити заробљеници, да ли ће то бити Хрвати, Срби и шта ја знам, да због значи самог кретања по терену, јер сви ти људи који би пошли, што

каже, на тај терен, не познају га. Било је речи о томе, и да постоје одређена подручја минирана, али она нису била дефинисана, јер у сваком случају, што каже, да се знало конкретно где се налази, претпостављало се да је и та детелина минирана, и лево има неки, колико се ја сећам, неки виногради виногради, да и ту постоји могућност да је минирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињано да је та детелина минирана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, постоји могућност, значи, није, не могу да се сетим да је неко рекао – детелина је минирана, а ја сам Саши у нашем разговору рекао, «пазите, водите рачуна, има мина околи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му скренули пажњу да постоји могућност да је та детелина минирана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не за детелину конкретно, него за простор, јер онда је већ ствар да ја знам да је детелина минирана. А самим тим конфигурација, значи када правите неко запречавање, што каже, овај, иде низбрдица, виногради, пут, па онда иде ова детелина, значи да би запречили долазак возила, то је по логици ствари, има у сваком приручнику за десетара и тако даље, овај, се и врше запречавања тог типа, на таквим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Љубодраг Јелић на том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, он у свом исказу који је дао овде у суду, тврди, пре неки дан је био сведок и тврди да је на том састанку помињано да се поведу притворени мештани Хрвати, да покажу где су њихови минирали и да се то разминира.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да је била акција тог типа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то причано на састанку.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно да је причано, значи ја не могу да тврдим јер нисам то чуо. Можда је чуо Љубодраг Јелић, што каже, али за такво ангажовање да ви деминирате један одређени простор, да ту буде ангажовано сто и кусур људи, колико је било бројно стање, то је апсурдна ствар. Значи, ту постоје инжињеријски радови, ту је близу Товарник, Шид, позивају се инжињеријски извиђачи, па затим инжињерци који су обучени за то разминиравање и значи то је веома опасна ствар и мора да знају људи који познају ту материју, не материју, него праксу који познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се после тога дешавало, Ви кажете Саши Стојановићу сте рекли. Да ли сте још неком добровољцу рекли за одлазак у ту акцију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам рекао Салету да види ко је слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте му то рекли, то вече или ујутру?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, ујутру сам му рекао, да ли пре доручка или тако, видели смо се близу школе у којој смо се хранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тог дана, значи, дан пре него што се ишло у ту акцију, а иначе тог дана када је био тај састанак, да један велики број мештана хрватске националности је затворен у задрузи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели оног дана када сте ушли у задругу, кажете, да сте тог 18.-ог ушли у задругу и видели гунгулу, да ли сте видели велики број људи ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, доста људи је било. Ништа, ја сам се задржао пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте Ви дошли ту тада, зашто сте дошли у задругу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Зашто сам дошао у задругу? Па, ништа одређено, што каже, зато што сам видео да је неко окупљање тамо у тој задрузи и ушао сам унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели ту од Ваших?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Зорана Обреновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали ту, шта је ово?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам га питао, самим тим што сам подигао неког човека старијег који је лежао доле, да ли га је неко ударио пре тога, не знам, јер ја сам ушао и видео да лежи. И подигао сам га, овај и онда сам видео тамо галаму неку и тако даље и питам Зорана «шта се догађа то, Зоране» и он је нешто опсовао и махнуо руком и ушао је тамо у ту гужву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте се Ви после распитали код некога, какав је ово скуп, шта се ово дешава? Да ли сте видели ту неке од људи који су повређени или да их неко малтретира или да?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Овог човека сам видео, значи, да ли је он био повређен, да ли, вероватно, да ли је пао, да ли му је позлило, нисам видео на њему неке трагове да је био крвав, касније после свега, чуо сам да су ти људи били малтретирани ту у задрузи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали тада том приликом, шта је ово, о чему се ово ради, овај велики број људи се ту скупио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Тог момента не, пошто сам отишао, али касније, значи када је прошла и та, тај случај на минском

пољу и тако даље, чуо сам да су ти људи пре тога били малтретирани и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви били ту када су кренуле те колоне према минском пољу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према тој некој локацији?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам стајао на углу код школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели те колоне?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се у том моменту запитали, шта ће сада ови цивили овде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли су они поведени из неког другог разлога и шта ја знам или су поведени да буду водичи и тако даље, не знам, нисам нешто, овај се интересовао посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где то видите потпуковника Димитријевића то јутро, кажете да сте нешто њега обавестили да су отишли на задатак?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Е сада, локација где сам га видео, да ли је он био на улици или сам ја ушао можда у кућу у којој је он становао, он је ја мислим био три куће од те зграде милиције, где је становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли су те колоне прошле поред школе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На другу страну од школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су прошле ту кроз центар села поред школе, поред милиције или су на другу страну отишле?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, најближе милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су прошле?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, значи милиција им је остала са десне стране, како су кренули тим правцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они прошли поред идући од задруге, да су прошли, иду према центру, па поред милиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Од задруге то није неко велико растојање, не знам у метрима колико, али није велико, су кренули према центру и онда лево, јер тако иде тај распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да су прошли и поред школе, где се школа налази?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Школа се налази супротно од правца њиховог кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се зграда школе налази у тој истој, на тој истој раскрсници дијагонално од зграде полиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да. Да ли је баш дијагонално, али врло близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у тој улици, ако ја разумем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи улаз у школу је, што каже, не из улице где је задруга, него из улице која је како сада мало, могу ли то да нацртам, што каже, није проблем неки, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Близу центра се налази школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви неким путничким аутом ишли за тим колонама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли сам ишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пратили ту акцију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак у својој одбрани коју је дао истражном судији 15. октобра 2007. године, тврди да је Бата на зачељу колоне у ауту и да пратите ту колону Ви аутом?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: И чекам резултате, што се каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није рекао да чекате резултат, али ја Вам.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, па вероватно неки разлог зашто ови иду пешке, а ја у колима, значи из безбедоносних разлога. Овај, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведок Слободан Грубач који такође је неки кувар, радио у кухињи у задрузи, у свом исказу од 25. јула 2007. године, такође тврди «Бата «Стојадином» ишао иза тих колона»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно су се они кретали једном брзином од 80 км на сат, што се каже, а ја се возио за њима. То је, значи, неистина што је речено, а тај Грубач је Деветаков рођак, да ли по женској, да ли по мушкој линији и тако даље, ако то нешто значи у свему томе. Значи, ни у каквом «Кецу» се ја нисам возио и ни у каквом возилу у Ловасу. И моја сва кретања су била, што каже, првог и другог дана до краја села где сам срео жену ону Хрватицу, која има везе са Добановцима, то сам дао у изјави и човека који је одржавао агрегат, сам спровео до куће, увече, ноћ је то била, пре тога је била нека гужва, пуцњава и тако даље и нашао сам тог човека, поред капије, онако скупљеног и питао сам га ко је, шта је. Наравно, био је уплашен и

спровео сам га до његове куће, уствари, до близу његове куће, он је рекао «даље ћу ја сам, хвала»; вратио сам се назад, пошто је на половини те улице била нека заседа припадника ЈНА:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на том састанку који, кажете, да сте имали пре извођења ове акције, да ли сте имали неки конфликт са неким ту човеком, неким полицајцем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око чега је био тај конфликт?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Драган Бачић ми је рекао да га је нешто полиција малтретирала и ја сам тог припадника милиције видео у згради милиције. Да ли је он био један од тих људи који су малтретирали Бачића или не, то не знам, али углавном, овај, ту су измењене оштре речи између њега и мене. Он је, ја мислим, био мало под дејством алкохола и тако даље. Завршено је што се каже на томе, значи без потезања оружја, у рату када потегнете оружје, морате га употребити, иначе ћете испасти смешни и себи и другима, то је неко неписано правило, нека психоза, што би рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубан Деветак је у својој одбрани коју је овде допуњавао 21. октобра 2008. године, помињао тај конфликт између Вас и он зна име тог човека, Милорад Воркапић и каже да је тај Воркапић хтео да пусти људе из задруге, затворене, значи, а да сте се Ви томе противили и да је то био разлог тог конфликта?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, пазите, ово је небулоза. Човек са којим сам се ја посвађао, зове се Жељко Ракић и жив је. Значи, и у свом исказу ја сам дао опис, не знајући како се ко од њих зове, јер ми нису били интересантни, што се каже тог момента. Милорад Воркапић сасвим контра изгледа од оног што сам га ја описао, а Жељко Ракић је, што се каже, значи висок, црнопут, тамнопут, мексиканске бркове, униформу носио, што каже, старог кроја, чојану, милицијску униформу. То је човек са којим сам се ја закачио, а Љубан Деветак је дао у неким од својих изјава, ја мислим да није био присутан на састанку том, када сам се ја посвађао са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже чуо је, тврди он да није био присутан, али је чуо.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, знате шта, ја сам чуо многе ствари, што каже, али не смем да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе, причао је он у одбрани, у истрази да није био на том састанку од 17. октобра, али после је рекао да је био, овде на претресу каже, био, али нешто реферисао и отишао. А реците ми, у вези овога, да ли сте Ви имали уопште сукоб са неким Воркапићем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић он је водио неки свој подсетник, бележницу, па је и он ту регистровао да Бата и Воркапић, да је дошло до неког потезања оружја.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није био у питању Воркапић, него је био у питању Жељко Ракић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, после те акције, шта Ви сазнајете, шта се то десило конкретно? Да ли сте питали ове Ваше људе шта се то десило?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите после овог случаја на минском пољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они Вама кажу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, рекли су ми да се један од тих људи који су спровођени тамо, бацио на мину и да не знам колико, двадесет и кусур људи страдало. Нису ми рекли да ли су они страдали од мине, да ли су страдали од пуцњаве и тако даље, углавном било је највише разговора око тога, у каквом је стању Јован Димитријевић, да ли у тешком стању, пошто је ето по речима покојног «Сајџије» рањен у главу био. И после тога смо наравно написали извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли разговарате Ви са њима, шта Вам кажу, одакле они се нађоше у тој детелини?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На кога мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На цео тај скуп, сви?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, вероватно нису сви били у детелини, што кажу, а био је Јован Димитријевић ту у детелини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ја Вас питам, да ли питате Ви, откуд то уопште да се деси, да ли питате Ви, откуд цивили ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да ли због, наравно да ми је после тога пало напамет, али прво да Вам кажем, ја нисам знао, без обзира да ли су цивили, да ли су ратни заробљеници, војници, што каже, али није им место ту, али ми је мало било чудно да су рањени и припадници и ЈНА и Јован Димитријевић и сви ти људи који су страдали тамо. Значи, први мој утисак је био да је ту било много експлозија мина, да је то нешто активирано, свашта ми је пало напамет, што каже, како је могло да дође. Ви хоћете да ме питате, ко је то можда рекао да се крене пут детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, не могу да Вас питам оно што ја не знам, али ја Вас питам, Ви сте тамо са њима разговарали после тога,

кажете, чујете људи страдали, Јоца повређен, да ли Ви питате, шта је то било, откуда ви се нађосте ту, како, где?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим детаља тих разговора, ти су разговори били, они су под утисцима, наравно и ја, овај, да сам опосова нешто, помислио сам да ли је то нека намештаљка била и тако отприлике тај разговор је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква намештаљка, шта сте помислили ко је то могао да намести?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, знате шта, ту је било «оркестара», што каже, разних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви на неког конкретно посумњали, одакле Вам сада то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, конкретно ни на ког тог момента, што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог момента, а касније?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: И касније, некако ми није деловало логично што каже да, да ли је то сплет неких околности, што каже, које су се догодиле, да ли је била режија нечија, јер шта ја знам, ако је поведено толико људи, а пола се вратило, а пола није, јел то режирано да сви изгину или како, милион питања ми је прошло кроз главу што каже, да ли је то стварно била нека монтажа. Ја ове људе познајем, што каже, са њима сам прошао доста, што каже, у рату, тако да. Наравно, падало ми је напамет да ли ће неко сумњати у мене, да сам ја можда имао неких, као што се ето протеже, мислим да сам претио човеку, он је био Деда Мраз, хтео да пусти ове заробљенике и тако даље, јер најјача медијска кућа у Србији се зове «Радио Милева» и онда када вас обележе нечим, што каже, то Вас прати, не опра Вас Сава ни Дунав више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли су два, три дана пре ове акције, овог да кажем претреса терена, да су Ваши припадници неки задужили аутоматске пушке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте пет аутоматских пушака?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре ове акције, два, три дана пре тога, да су још неки задужили аутоматске пушке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се, могуће да је неко и самостално набавио од војске или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке разговоре са потпуковником Димитријевићем да се добију те неке аутоматске пушке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно, вероватно, то нам је био проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их добили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се да смо добили неко додатно наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у овом свом подсетнику на једној страни уписао да Бата, оног дана када они напуштају Ловас, «Бата враћа аутоматске пушке»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Колико комада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пише колико.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи, сво оружје, не само аутоматске пушке, је враћено, значи ми смо дошли у Ловас без оружја и отишли смо без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама даје то оружје први дан, ко Вас задужује?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ко нас задужује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, није постојало, ја се не сећам да је било неко конкретно задужење, значи да је дошао неко са књигом, па број тај и тај, лево и десно, прочитао податке како то иде и како би требало да функционише. Вероватно је то одложено за касније, самим тим и што се догодила она пуцњава и да ли тај неко ко је требао да буде администратор за то задужење, није био присутан, не знам који је разлог био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како Ви то нешто, сами добијате пушку. Ко конкретно Вас тамо задужује са тим оружјем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи доведено је оружје камионом, а сада, овај, одакле, ко, нити сам питао, нити ме је нешто посебно интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се негде уписивали, колико, чега, шта је задужено или је то онако било?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је прављен неки интерни списак или је то ишло групно задужење, па се упише да нас двадесет дугује двадесет комада оружја тог и тог типа, јер ту се не води нешто евиденција о бројевима серијским наоружања у рату и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, зашто напуштате Ловас, шта се то десило па Ви одлазите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, неки су отишли, неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви конкретно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, конкретно сама та ситуација која се догодила, минско поље и сама лоша атмосфера, што се каже, довела је до тога да је расположење било такво, што се мене лично тиче, вероватно и ових људи који су исто напустили Ловас, да се оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би на крају, не сазнамо под чијом су командом Ваши људи били тамо, припадници Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите на лицу места на минском пољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, од доласка па на овамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам Вам описао ту ситуацију, да је била изузетно конфузна, значи постојало је нешто што се тако звало, а није функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, боравили сте, кажете и раније на тим ратиштима, па сада овде у Ловасу, ко њима тамо, ко је њима тамо издавао те задатке, јер уопште ми није јасан у том делу Ваш исказ?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи овде ти органи цивилни или војни, територијална одбрана и милиција нису функционисали како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па самим тим што кажем није ни додељиван неки задатак посебан, нити да ли су они имали неких организационих проблема својих, то не знам, да се договоре ко ће шта да буде. То су отприлике били организациони проблеми на свим тим теренима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Никола Вуковић припадник те Ваше групе, када је саслушан 04. септембра 2007. године, каже «ми смо добијали наређења од Зорана «Аждаје», а он од Љубана и Радојчића»:

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То је значи до Зорана Обреновића «Аждаје» и људи који су споменути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако било, да ли имате Ви та сазнања?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја та сазнања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он такође тврди да сте Ви и Зоран Обреновић звани «Аждаја» саслушавали те хрватске цивиле.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Које цивиле мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљене.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да она два брата која су заробљена, а Ви кажете два човека први дан у задрузи, тврди да сте их Ви испитивали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле овај Никола Вуковић да тако прича, који су његови мотиви?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам који су му били мотиви, што каже, али ја сам описао у што каже, разговору колики је био контакт мој са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Драган Бачић, да ли је имао оружје, да ли је имао униформу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је имао оружје и униформу? Могуће да је имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Оружје да ли је тог дана имао, да ли га је, нисам га видео да носи оружје. Можда је он имао оружје, па га је оставио негде у стану или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био иначе задужио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се он пожалио да је имао тог дана неки оружани препад?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите оружани препад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га је неко напао ту на тој релацији од задруге до центра села?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога, само знам поводом овог мог сукоба са тим милиционером, да ми је онда рекао да га је нешто милиција малтретирала, шиканирала и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за то, а везано за овај дан када је била акција?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Добро, има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кратко. Ја сам сада поново, председник већа Вас је питао, па још једном да Вас питам, мени је потпуно нејасно ако се свуда помиње нека Батина група, да ли постоји уопште та група или не и шта Ви, коју Ви функцију имате у тој групи, ових људи добровољаца?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите Батина група?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, група неких људи који су добровољци, има ли, да ли постоји таква група или не, да ли се уопште Ви неком надређени или је сваки тај добровољац тамо самостално, кажете, добровољно хоће да изврши задатак или неће, ако неће, а ко му да задатак па он бира да ли хоће или неће?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, задатак предлажу надлежни органи, да ли војске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А где има то да предлажу задатак, у ком то рату има да неко предлаже?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У овом рату који је био 1991. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Они предлажу, а овај каже, хоћу, нећу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тај који предлаже у Ловасу у овом периоду од дана када Ви долазите до?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да ли неко из милиције, територијалне одбране или касније из ЈНА:

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, ја не разумем шта то значи «да ли неко», то ми ништа није јасно, «да ли неко». Да ли има неко или ко?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите конкретно како се зове неко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, па наравно.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја кажем да познајем ту од, из милиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тај, конкретно питање, ко је тај ко предлаже добровољцима овим, чија имена смо чули, неки од њих су и оптужени, па онда они могу да бирају хоће ли или неће нешто да ураде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам на састанку је реч о безбедоносној ситуацији и речено је да би требало да се одређени задатак уради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта то значи «речено је», ко каже конкретно, немојте пасив, молим Вас, то ништа нам не значи, речено је?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не говорим ја Вама уопште пасив, Ви мислите да ја сада прећуткујем нека имена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, погрешно мислите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, зато Вас питам, реците, да ли знате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Али пазите, за седамнаест.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када кажете «речено је»; реците, не сећам се или је рекао тај и тај.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не сећате се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да, не могу да именујем људе када не знам имена, ја сам навео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али Ви сте на састанку, нисмо ми.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јесте, на састанку сам, али не тражим ни аутограме, нити личне карте од присутних. Значи, подразумева се да ако су на састанку, да су из неких тих структура меродавни да буду ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не можете да одговорите на питање, ко је тај ко предлаже добровољцима и онда они иду или не иду у акцију, зависи све од њихове воље?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ако сам ја био на састанку и речено мени, онда им ја предлажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, Ви сте тај који предлажете?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али не наређујете?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Или ко, не могу да им наредим, јер им нисам наредио ни да дођу ту, што каже, не могу да им наредим да изврше.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, али када дођу ту, нико не може да им нареди када су већ ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите нико не може да им нареди?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када су већ дошли, одазвали се, када су дошли добровољно ту, више нико не може да им нареди, то Вас питам или може?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, може да им се нареди, али да ли ће они извршити наређење, то је друга ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тај ко може да им нареди, кажете ја не могу, ко може, то Вас питам, ако конкретно умете да ми одговорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко постојао ко може њима да нареди?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, онда они бирају, па кажу, хоћу или не?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није постојао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: По Вашем сазнању није.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: По мом сазнању није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, деси се сада минско поље и сада Ви кажете, «нас највише интересује, то ме мало зачуило, интересује нас највише шта се десило са Јоцом», па да ли сте чули да је погинуло двадесет људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Наравно да сам чуо, не тачан број, али да је доста људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, петнаест.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Вас ту нешто интересује, да ли су ти људи погинули од мина или је неко пуцао на њих, да ли сте то чули и ако јесте, од кога, са ким разговарате о томе да је много људи погинуло?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Разговарам са људима који су били тамо када су се вратили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који су то људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То су Саша Стојановић, Зоран Косијер и ови људи који су били тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли са њима разговарате, везано за то како су они, колегиница Вас пита, како су они тамо дошли, ко је њих повео, ко је њих повео у ту акцију, ето то је питање?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, они су сами пошли у ту акцију, јер је било разговора да неколико људи, што каже, добровољаца буде присутно ту, да припомогну, што каже, овим припадницима ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, они самоиницијативно иду тамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не иду самоиницијативно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Сада је рекао, сами су пошли, само су, па то Вас питам, да ли су сами пошли или им је неко наредио?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, примедба, ако могу, адвокат Крстић, примедбу само. Све је ово објашњено у истрази, ја не знам по који пут питате то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да чујемо на претресу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И хоће, члан већа хоће тачно одговор који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам дата реч, господине Крстићу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте Ви ту да мене опомињете, председник већа ће мене да опомене.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Примедба, извините, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили реч.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када ћу примедбу да дам, после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада још увек не смете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли можете да одговорите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја покушавам да Вам одговорим, да сам саопштио Саше Стојановићу да види, да ли има неко од тих људи слободан да крене. Значи, тај њихов мотив кретања је био можда и нека колегијалност између њих, значи, идемо да видимо, да помогнемо тим људима из ЈНА који немају искуства, могу да страдају и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И он је то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, ја њему нисам издао наређење и он је стао мирно и поздравио ме, и окренуо се налево круг и отишао, то није било тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, господине Михајловићу, на том састанку да ли је било неке речи да ће добровољац да командује том акцијом целом?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није било речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли је одређено ко ће да буде тај ко ће да спроводи ту акцију, ко ће да води ту акцију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на неком јутарњем састанку везано за ову акцију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам сигуран у то што каже, не знам ни да ли је био састанак јутарњи или ако је био, да ли сам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље члан већа, питања? Тужилац, изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли примедбу да изнесем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, паузу ћу предложити. У неколико наврата, члан већа а и Ви, прво на почетку сведок је рекао на Ваше питање, остаје у свему при датој изјави у истрази, а онда пошто вероватно та изјава не одговара или хоћете да га проверите, питате неколико пута нека питања на која је већ одговорио. И ја у том смислу протестујем, дакле, немојте да инсистирате сведоку, да вршите притисак да одговори што неком нешто одговара. Он одговара оно, поучили сте га да има право и да не одговара и да ћути и тако даље, али и истину да говори. И враћамо се на то да је све то објаснио у истрази.

Не знам зашто би сада инсистирали сведоку да мења исказ и он у неким ситуацијама мења. Ја нисам мислио данас уопште да га питам, али дали сте ми материјала, морам да га питам и нећу више.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колега каже да је то све рекао у истрази, али ипак због непосредности, јавности главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо кажем због тога.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Може се све то поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, чему онда служи претрес, ако је то тако да читамо ово из истраге и да не идемо даље. Изволите, тужиоче, нећемо даље око овога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте организовали прикупљање симпатизера и чланова СНО ради упућивања и испомоћи војсци која је тада била на територији Хрватске. Да ли сте у то време када се то догађало, чули да се још нека друга група, изузев Ваше, односно оних људи које сте Ви обавестили, припрема за исти такав задатак?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, могу ли да постављам питања непосредно, нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, док неко не прекрши.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ви сте ми рекли, организовали сте, значи нисам ја организовао прикупљање добровољаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У целој организацији.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите на конкретну ситуацију или уопште СНО?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За конкретну ситуацију.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, значи ја нисам ништа организовао прикупљање добровољаца за ту акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам рекао у тој организацији рекли сте да сте Ви позивали, телефоном контактирали неке Ваше саборце из ранијих дешавања.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, значи нисам ја био организатор тога, него је постојао механизам који функционише на одређени начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте чули или сазнали да тај механизам функционише тако да је још нека група изузев Ваше треба да крене на исто подручје?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Сазнао сам када сам стигао тамо, да је то био Ступар и још неки људи са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте стили у Шид, па у Товарник, да ли сте имали контакт са било којим војним лицем, официром или са више њих

који су Вам објаснили конкретно где идете, зашто идете и под чијом командом и да ли тамо где идете, идете у зону борбених дејстава?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, то нам је било јасно, а значи једино лице, условно да кажем, са којим смо контактирали, војним лицем, је човек из тог војног одсека, сада, да ли је он био неки официр или је био неко цивилно лице које је на служби ту, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте стигли, без обзира што сте можда могуће померили један дан уназад у Товарник, пред полазак у Ловас, да ли сте имали било какву информацију да се већ нешто у Ловасу претходног дана догодило?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас ујутру организује да из Товарника кренете тим аутобусом у Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Дошао је аутобус и вероватно је неко од локалних Срба или не знам поименце ко су ти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, изузев Вас, групе, рекосте двадесетак који се међусобно, знате се и познајете, да ли је у том аутобусу било још неких лица, поготово у униформи и да ли официра и војника који су вас тим аутобусом водили тамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да је било још неколицина добровољаца које ја никада нисам видео, нити сам их познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када стижете у Ловас, коме се Ви обраћате или се неко Вама обраћа, да Вам каже, да им кажете, ко сте Ви, где треба да будете смештени, шта треба да радите у том тренутку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно је пре тога постојао неки контакт, не између мене, него надлежних у СНО:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким Ви прво контактирате када стижете у Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Са неким од тих људи, да ли из задруге, из ТО који нам је показао где ћемо да будемо смештени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај неко био у униформи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га виђали тих наредних дана после?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам, вероватно ако је био ту сам га виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте приликом деконзервирања тог оружја, дошло је до неке пуцњаве, Ваши саборци интервенисали и ухватили двојицу младића.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нису моји саборци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам хтео да Вас питам, да ли је неко из Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приликом тог деконзервирања, тог оружја, да ли је то била ту само Ваша група или још неких добровољаца је било?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да је била ова група која је дошла, овај, у којој сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када Ви сазнајете да је та група, друга та група стигла у Ловас и шта?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно ту у току дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко пренео, шта се то догодило претходног дана док Ви нисте били ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ништа посебно, што се каже и мислим да сам видео Ступара, да ли тог дана, да ли сутрадан, овај, а ја сам га знао раније из Нове Пазове, пошто је он из Нове Пазове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте при томе сазнали да је претходног дана био тај напад на Ловас и како се одвијао и како се завршио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам сазнао то увече, када сам видео оног човека који је погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, када сте дошли у Ловас, у контакту са Ступаром или са неким другим, да ли Вам је речено, да ли је било напада, како се одвијао и како је окончан?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ништа у детаље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У детаље, а у глобалу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, у глобалу да су заузели Ловас, да је било неког отпора и тако даље, мислим, сада не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Конкретно разговора од речи до речи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било жртава цивилних или са друге стране у том нападу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није нико спомињао, осим тог покојног добровољца из Чачка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за мештане цивиле, да ли је било жртава, нико није помињао жртве?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви идете, кажете, на један од, на први тај састанак у станицу милиције где су се држали ти састанци.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас тамо позива, ко сте Ви то и ко то показује на Вас да баш Ви дођете на тај састанак, зашто није Јеремији, зашто није било који други, него Ви?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Зато што није био тамо овај, а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам примера ради навео име, није битно уопште.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, ја сам отишао тамо као човек који, да кажем је имао одређени ауторитет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То смо чули, него зашто Ви, како Ви знате где ћете да одете? Да ли неко долази по Вас и позива Вас и каже, господине тај и тај, састанак је на том и том месту са тим и тим људима, дођите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно ми је неко рекао. Конкретно, ко ми је уручио тај позив усмени или писмени, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, били сте на више тих састанака који су се одржавали ту у тој станици полиције. Да ли сте били на неким од тих састанака на којима је одлучивано о томе, да се грађанство упозори на одређено понашање, да ће се примењивати неки војни судови, сумњивим и ухваћеним припадницима ових или оних групација?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Примедба, примедба, коришћење бележака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам примедбу, тужилац користи белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве белешке?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не користим белешке, него.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чита, чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је саставни део оптужнице и пита га.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Белешке које нису дозвољене, белешке имамо ми у предмету те белешке, које су изузете, цитирао је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је конкретно питање, колико сам ја разумела.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ја конкретно и дајем примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није белешка, него је оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање из оптужнице.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У оптужницу је ушла белешка, то је, то је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква белешка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужница је ступила на правну снагу, шта Ви сада хоћете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, он тужи за те ствари и може да пита. Немојте молим ове дискусије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, рекосте да сте били на састанку који је одржан и дан раније пре тог несретног 18. октобра, када се догодило то трагично на минском пољу. Да ли сте на том састанку били упознати са тим, да ли је донета одлука да се грађанство старости од до година јавно позива да се прикупи у простору земљорадничке задруге?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уопште чули за тако нешто?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам, на том састанку на коме сам био, ту ствар нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте непосредно после тога чули или видели да је неко лице ишло местом, насељем и позивало грађанство да се окупе послеподне у простор, двориште те земљорадничке задруге? Мислим да нисам чуо одговор.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, не, не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте чули за извесна малтретирања цивила, да се ту дешавало свашта, али Ви о томе не знате ништа. Да ли сте чули да се помињу некакве касете, да су негде гледане неке касете у неком простору из ранијег периода пре почетка оружаног сукоба?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Касније сам чуо да су заплењене неке касете са промоције, тамо су на власти, ја мислим у Ловасу били неки екстремни, екстремна хрватска партија, али много после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта, прецизније то касније?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Касета да је снимана промоција хрватске странке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам разумео, него рекли сте «касније»; а можете ли то прецизније одредити временски?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу прецизирати, да ли је то било пола године или годину или тако нешто, то у неком разговору, вероватно кафанском.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте у једном тренутку данас да сте, да је један од оптужених – Девчић сестрић Љубана Деветака.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Вам је то познато?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, зато што ми је он рекао именом и запамтио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који он од њих двојице?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Девчић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали и какве контакте са овом другом групом коју помињете као Ступарева група? Прво, у каквој сте релацији били са тим Ступаром?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам Ступара познавао из Пазове, пошто је и он био припадник Српске народне обнове, значи, још пре тога у време оснивања те организације и тако, значи на лицу места, никаквих контаката нисмо имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бројчано поредећи колика је била Ваша група у односу на ту Ступареву групу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам колико је код њега било људи, јер нисмо били заједно смештени, они су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, били сте у истом месту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, били смо у истом месту, али нисам се бавио бројним стањем те групе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте изузев њега, познавали још некога из његове групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Некога од оптужених?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, упознао сам их ту, пре тога их нисам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, кога сте упознали из његове групе ту док сте били у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Од оптужених, да ли су у његовој групи били, упознао сам Ацу и Петронија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само површно или сте се на неки начин дружили, били негде заједно, у неким акцијама заједно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисмо се дружили, ништа посебно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од припадника Ваше групе приступио па и неформално територијалној одбрани локалној ловаској или локалној полицији?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је неко направио неки аранжман са полицијом или, али моја сазнања у то време су била да није нико, осим «Чубре»; односно Љубодрага Јелића који је нешто тамо био присутан у тој згради где је била ТО. Е сада, шта је радио тамо, нити сам га питао, а није ме нешто ни интересовало, пошто нисмо имали баш неки контакт по том питању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из ове друге групе, не морате персонално знати, био у локалној територијалној одбрани или полицији?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Које друге групе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ступареве како то већ условно речено називамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате или није било?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте видели ту колону ујутру 18.-ог која је кренула, да ли је, у каквом је редоследу и реду изашла из тог круга дворишта пре него што је стигла у некакав ред на тој улици којом су се кретали даље према?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се, овај, баш те слике како је то, какав је био распоред и да ли је био распоред неки формацијски или неки полухаотичан или хаотичан, мислим, разбијен, тог се не сећам баш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приближно процена броја људи који, цивила, који су били били у тој колони?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, нисам се тада бавио проценом, а после сам прочитао и сазнао из изјава колико је било људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А војника и добровољаца, ових припадника Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Добровољаца, значи сви ти људи који су ту споменути.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ових осталих?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам колико је бројно стање било тих припадника ЈНА:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А рекли сте припадника ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се они по нечenu разликовали од ових Ваших, од добровољаца?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, разликовали су се, били су једнообразно обучени и опремљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали некога од официра те групације ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите пре тога или како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току Вашег боравка у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам се вероватно упознао и руковао са тим људима, што каже, и представили се једни другима, а сада даље од тога није било, ако смо се срели, што се каже, негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се евентуално са неким од њих сретали на тим састанцима о којима Ви говорите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, са потпуковником Димитријевићем, мислим са Вељовићем Градимиром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на тим састанцима сретали једног од ових оптужених, а реч је о официру?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам на кога мислите? Па, знате шта, ако је човек био присутан на састанку, сигурно смо се срели, мислим ја нисам жмурио на том састанку, али сада да ли могу да се сетим, ако он каже да је био на том састанку и да сам ја био, вероватно је тако било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми питамо Вас, да ли се Ви сећате да ли је био он, а кога се он сећа.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Сада, знате шта, променили смо се за ових времена доста, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам конкретно, ако дозвољавате, за капетана Перића, у то време капетана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте виђали човека тамо у Ловасу у то време?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, сигурно да сам га виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Малопре Вас питах, а Ви говорите о капетану Вељовићу. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ево, хајде онда да направимо паузу.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Брзо ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ајде онда да направимо паузу, можда се и сведок уморио.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и биће настављен у 12 часова и 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 32 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока. Адвокат Драгољуб Тодоровић, изволите.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да су ишли из Шида у Товарник, па онда у Ловас. Да ли сте имали униформе на том путу, да ли сте задужили униформе пре пута?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Било је у Шиду нешто старих униформи, што каже, некомплетних, неке блузе, панталоне, тако.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, да ли је било неких без униформи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Можда комбиновано са деловима униформе и тако.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте тамо да су довели двојицу Хрвата. Ко је довео ту двојицу Хрвата, да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су довели, не његови из групе, него из друге групе.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Рекли сте да сте на том првом састанку на коме сте били, да су били људи који су представљали власт у селу, то сте рекли, а ја Вас питам, да ли знате некога, било кога, од тих људи који су представљали власт и који су били на том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, рекао сам и то.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кога сте знали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, Милана Радојчића из ТО, Девчића из милиције.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А откуд знате да су они били овај, да се они тако зову и да су из ТО и да су из полиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, упознали смо се ту на лицу места.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они су Вам се представили као такви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се то када климате главом, морате да изговорите.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не чује се, морате да кажете, морате да кажете гласно. Климање главом се не снима.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипт је, па то све што се изговори.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, они су Вам се представили, Девчић као шта и Николић шта је, овај Радојчић. А да ли је био Деветак ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам сигуран, вероватно да је био.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте на питање, на више питање јавног тужиоца, овај, на питање председника већа, рекли сте да је било више добровољачких група. Касније на питање и председника и тужиоца, рекли сте да је поред Ваше била и група Ступара. Да ли је била још нека?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно да је била, али нисам познавао те људе, да ли су ти људи били неки мештани или са стране, нисам баш сигуран.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Рекли сте да није било међу добровољачким групама, није било сарадње. Како сте то закључили, како се то манифестовало да постоји нека, не постоји спремност за сарадњу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Хоћете мало да ми дефинишете.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте, «међу добровољачким групама није било сарадње», а ја Вас питам, на основу чега сте то закључили, да добровољачке групе не желе и неће да сарађују или несарађују?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, није било никаквих контаката, што се каже, осим сусрета неких на улици или тамо у мензи.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Рекли сте да Вас је потпуковник Димитријевић вече пре одласка на минско поље, питао да пођу неки Ваши добровољци, па сте онда рекли да је он Вама тражио, да постоји, да напишете неки извештај о томе, па ме интересује, што баш Вама се обраћа потпуковник Димитријевић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Што баш мени?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да и тражи то и тражи људе, а онда тражи извештај? У ком својству, не он, знам ја у ком је он, него, због чега Вама, због чега не Димитријевић Јовану и овом?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, то питање ми је поставио и господин тужилац.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нешто нисам баш чуо, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је одговор?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Одговор је, значи, да се ја налазим тамо, не као неки човек који командује тим људима, пошто смо причали о томе да те команде су биле лабаве, него значи као човек који представља ту групу добровољаца.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можда сте ово, мислим, то сте Ви говорили и госпођи судији Вуковић, али, добро, шта ја могу, мени то није логично. Али, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да оцењујете, само ми реците, на том састанку да ли је био Славко Ступар и да ли је тражено и од њега да његови људи иду у ту акцију?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће да је био, не сећам се, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам, можда сте, кажем, одговорили, а где сте Ви били док је био тај, где сте се Ви налазили, не знам да ли сте одговорили, не сећам се.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је имао неких здравствених проблема и да се склонио.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где сте се налазили физички?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У том стану где сам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала. И шта је рекао, конкретно ако можете да кажете, шта је рекао потпуковник Димитријевић где се иде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У претрес тог терена, претрагу и тако, на ту тему, значи конкретно, а да га цитирам, то не могу.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Тај извештај који сте саставили Ви, кажете да је састављао и Стојановић и Косијер, да ли он постоји сада?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Постоји, мени су фотокопију показали овај у истражном поступку.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај пушкомитраљез, ко је дужио из Ваше групе, онај са почетка Ваше приче што сте тамо добили, кажете, док сте били у Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Пушкомитраљез? Вероватно сам га вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да ли смо га понели, не могу да се сетим, то је, значи, пушкомитраљез модел «М-72»; веома је сличан аутоматској пушци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко од припадника који су били у овој групи пушкомитраљез?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Никола Вуковић тврди да је он имао пушкомитраљез.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ишао у ову акцију претреса терена?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неколико дана пре Вас, да ли Вам је познато да су неки добровољци ишли у Товарник?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ми познато.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли Вам је познато, да ли су неки добровољци из Вашег круга, тог Вашег, Ваше партије те СНО, «Душан Силни», «Орлови», да ли је учествовао у ослобађању, како Ви кажете, Ловаса, у нападу на Ловас, 10.-ог, да ли Вам је познато да ли је неко учествовао од људи из?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, нисам сигуран да ли је учествовао Ступар или та његова група.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Тужилац је питао, али ја ћу да будем мало конкретнији. Да ли је неки добошар био тамо ангажован, да је ударао у добош?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се добошара.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели Ви те затворенике, Хрвате 18.10. у задрузи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Видео сам доста људи.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су били, како су изгледали, да ли су били претучени?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам видео нешто да је неко био претучен, тог момента када сам ја био.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте били ту када су они кренули, када је кренула та колона?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја сам био на ћошку улице код школе.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте приметили или сте чули или Вам је неко рекао касније, да је неко од тих затвореника остао ту у задрузи, а да су неки отишли?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ми нико ништа рекао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли вођени неки Срби који познају тај терен, минско поље?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам од домаћих Срба.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да је био неки затвор у полицијској станици и у задрузи.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У згради Месне заједнице.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Месне заједнице и у задрузи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био још негде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте овај један састанак са овај, уочи тог 18.-ог, 17.-ог увече. Да ли је још било састанака на нивоу војске, територијалне одбране, полиције, којима сте Ви присуствовали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Било је још неколико, три или четири састанка.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вас је позивао на те састанке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ко ме је позивао на те састанке? Да ли ме је неко обавестио, што каже, од локалних тамо, да ли из полиције, да ли.

НАТАША КАНДИЋ: Хајде, значи имате неколико састанака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените према микрофону, ја Вас молим.

НАТАША КАНДИЋ: Неколико састанака, па дајте, покушајте да се сетите, овај, ко Вас, бар једног састанка да Вас неко конкретно зове и у ком својству Вас зове на тај састанак?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, зове ме у својству представника ове групе са којом сам дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, значи представника, као представника групе.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, када, овај, када се након 18.-ог, након тог догађаја са минског поља, Ви се састајете са потпуковником Димитријевићем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Поводом писања изјаве.

НАТАША КАНДИЋ: А поводом писања изјаве?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, чекајте, истражни органи, да ли истражни органи од Вас траже изјаву?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја нисам био у контакту са истражним органима, али речено ми је, вероватно од потпуковника Димитријевића да треба да буду написани извештаји.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, коме Ви пишете изјаву, Ви, посебно Ви, не ови добровољци из групе, него Ви коме?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да су сва три извештаја, нису била насловљена коме је писано, али извештаји су вероватно прослеђени истражним органима војним.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, да ли Ви виђате некога од тих истражних органа?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вама каже да напишете изјаву?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим потпуковник Димитријевић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли мислите или сте сигурни?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не могу да будем сигуран у то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, шта он каже, шта он каже?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да мора да се напише извештај о том догађају.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али он зна да Ви нисте били тамо, да ли је тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, зна, али с обзиром да сам ја представник тих људи, да не кажем командант, јер то нисам био, значи вероватно по његовој процени треба да напишем извештај.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми кажите, на питање пуномоћника Тодоровића, Ви кажете, видели сте те људе, цивиле ујутру када су се кретали, али нисте приметили, стајали сте на ћошку код школе.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да их нисте видели или?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, ја сам видео све њих.

НАТАША КАНДИЋ: Све њих?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, значи и добровољце, и те људе, затворенике, заробљенике и припаднике ЈНА:

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте знали да, како сте знали ко су ти, када кажете, видели сте заробљенике, како знате да су то заробљеници?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, сазнао сам касније.

НАТАША КАНДИЋ: А нисте знали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, доста тих људи је било обучено у неке плаве комбинезоне радничке.

НАТАША КАНДИЋ: Само Вас питам, значи Ви нисте знали за заробљенике уопште?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам знао да постоје затвори, вероватно су се налазили неки људи тамо, а конкретно да ли су то ти људи из затвора или неки други, тог момента нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Па, шта сте мислили, ко су, видите их ко су?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не знам којим поводом су ту били, нити сам нешто посебно размишљао, што се каже.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, видите, да ли сте видели, кога сте видели у тој колони, ту када стојите испред школе, кога Ви видите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па, видите да пролази нека организована група, јел тако? Ко је у тој групи, кажете, видите заробљенике, кажете да касније знате, сазнајете да су то заробљеници, али, када видите ту групу, питам, ко су, шта видите, ко су?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, видим те људе, од којих је већина обучена у та радничка одела, припаднике ЈНА и добровољце.

НАТАША КАНДИЋ: А за те у плавим комбинезонима, шта мислите, ко су они?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не знам, то касније сам сазнао да су то људи који су или доведени из села, или су били тамо у тим затворима.

НАТАША КАНДИЋ: Где Ви остајете када креће та колона, група?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, више пута се изјашњавао, да се вратио у стан где је био смештен, прекопута полицијске станице.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли идете негде тог тренутка колима или?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нигде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га исто питање, изјашњавао се.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ћу само да Вас подсетим, Ви у истрази, сада ја имам, то је 2231 страна, на целом документу, ваљда негде 20 страна на самом транскрипту, Ви кажете «видео сам ове људе који су пошли»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, и сада је рекао да је видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али ја питам за њихову идентификацију, када кажете «ове људе»; на које људе мислите, на ове заробљенике или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је рекао, објаснио, видео људе у радним оделима плавим.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Добровољце и војску и.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми молим Вас још реците, ко присуствује тим састанцима на којима сте и Ви, ко је све тамо, кога Ви виђате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно су то били људи из тих структура локалних, с тим што је било и припадника ЈНА:

НАТАША КАНДИЋ: Па, ко је на пример, Ви сте 11.-ог тамо у Ловасу, када је, када сте први пут на том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим тачног датума, да ли је то било тог дана или сутрадан, то.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је испред територијалне одбране?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Видео сам Милана Радојчића.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте виђали Жељка Крњајића, да ли знате ко је Жељко Крњајић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно сам га видео, али не знам ко је.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био испред полиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Девчић.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био, да ли је био неки командант села?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Командант села, мислим да та титула није постојала, званично.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био командант добровољаца?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Било је више добровољачких група, значи, нису биле.

НАТАША КАНДИЋ: Ко су били ти команданти? Ко је био командант прве групе која је?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам ко је био командант прве групе, значи то је група која је дошла пре ове групе којој ја припадам.

НАТАША КАНДИЋ: А не знате ко је био?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите, ко је био командант?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, ја сам човек који је најстарији тамо са неким ауторитетом и искуством, а ту команданта и тако даље, то.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли, ко је још био на тим састанцима?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, било је више људи, што каже, ја не знам поименце људе, било је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било састанка након минског поља тог дана 18.-ог?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се да је био састанак.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било следећег дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Када Ви одлазите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да је био 22.-ги, тако.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, пре тога, да ли је био неки састанак у вези са, да ли Вас неко позива на састанак у вези са догађајима на минском пољу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам сигуран у то, дали смо те изјаве и то је отприлике било то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте Ви, пошто сте представљали, кажете да сте представљали групу, да ли Ви обављате разговор са овај добровољцима из Ваше групе који су били на минском пољу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, причали смо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: И?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Непосредно после тог догађаја и касније се причало о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли пријављујете неке тај случај, Димитријевићу, па потпуковнику, па?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите пријављујем?

НАТАША КАНДИЋ: Ваљда су Ваши учествовали у том догађају када људи страдају?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, они су знали то да су учествовали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Ви посебно, да ли имате неку обавезу, Ви као представник групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да пријавим тај случај? Па, већ су знали сви, овај, шта се догодило, а ја нисам био присутан на минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: Да али сте писали изјаву, тако да на основу тога што је Вама, написали сте извештај о том догађају, и на основу тог извештаја Ви имате сазнање о томе шта се догодило?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То није извештај, већ је изјава, тако је насловљено.

НАТАША КАНДИЋ: Свеједно, изјава или извештај, али значи Ви сада имате сазнање шта се тамо догодило, па ја питам, коме то прослеђујете, коме пријављујете, осим што предајете ту изјаву, да ли одете код Девчића, он је командир полиције? Да ли идете код њега?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку информацију да је неко лице убијено при кретању тих колона до те дестинације?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Имао сам информацију после тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте сазнали, овај, како је страдало то лице?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да је убијен од стране неког од наоружаних људи из те колоне.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте успели да идентификујете?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, само је речено да су то људи који имају другачију униформу, мало специфичну, да ли горњи део или доњи део.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сам ја добро схватила, Ви сте приликом доласка у Ловас видели једно тело на улици?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И сазнали сте за убиство овог једног цивила. Да ли за време до 22.-ог, 23.-ог, колико сте, како кажете, ту у Ловасу, да ли знате још за нека убиства?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, касније сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Када то касније?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Доста касније.

НАТАША КАНДИЋ: Па, шта сте чули?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, да је било тамо убистава, сада ко је извршио та убиства и како се то одвијало, детаље нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Бранилац Деветака, Девчића и Бачића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деветака, Девчића и Бачића.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И других, али нећемо сада, шалим се. Господине Михајловићу, да ли Михаиловић или Михајловић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: «Ј».

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Штета. Добар дан. Да ли сте орни, способни да одговарате на питања, да ли сте уморни?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Само Ви поставите питања, нема проблема.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам начелно једно питање и тражим од Вас врло јасан одговор. Да ли Ви у свему остајете при ономе што сте 16.11.2007. године на записнику о саслушању сведока пред истражним судијом рекли?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Углавном, можда је било неких пропуста.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, од тога зависи сада, да ли ћу Вас даље питати или не, хоћемо ли.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Слободно Ви мене питајте шта хоћете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, да се не понављамо. Ја хоћу да уштедим време и суду и себи и осталима и одбрани и окривљенима, вероватно ће бити више питања. Па да онда Вас питам, да се усредсредим на то, углавном, нећемо него оно што сам ја схватио и приметио, да одударате, ако сам добро разумео, само око догађаја, око имена, око тих

састанака и тако даље, неких детаља се не сећате или другачије се сећате данас од.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Другачије се сећам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ево сада ћу да Вам поткрепим то.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, питајте ме шта сте имали намеру и што каже, немојте да ме поткрепљујете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одлично, браво.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Е тако.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам, то што сте говорили у истрази и данас што говорите, да ли је то сазнање са лица места директно сазнање или посредно или сада данас имате и сазнања од изјава осталих сведока о овом поступку, што сте сазнали од медија, од Б-92 и тако даље, па сте неку мешанију направили, имате мало проблем сада да детаљније нешто кажете, дакле, да разлучимо, оно са лица места?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ви мени постављате три могућности, јел тако?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви изаберите једну.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нећу да изаберем ниједну, што каже, овај, све то стоји, значи сва та моја сазнања постоје и непосредна, постоје и посредна и преко тих медија и тако даље, међутим, гледам да не користим то, јер то је слободна интерпретација новинарска и то су слободни коментари.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато Вас и питам, добро. Ја молим за услугу само од колеге, ево брзо ћу, јер да бих био бржи, прибележио сам овде. Ви сте данас, а и у истрази, ту нема дилеме, око тога, рекли да је неко други у странци, припадали сте странци, нећемо о томе, којој и од када и тако даље, био задужен за контакте са људима са тог терена, са сарадњом са другим странкама и тако даље и тако даље. Ја Вас конкретно питам, Ваше сазнање непосредно или посредно, ко је испред СНО задужен био, да ли је то председник странке, господин Јовић и Бастаја, задужен за безбедност у странци или неко трећи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да су и један и други имали те контакте, зато што су се кретали у та ровита времена по тим просторима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: И познавали доста људи са те стране.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Значи, да будем прецизнији и завршавам са тим делом питања, долазимо до Ловаса. Да ли је Ваше сазнање непосредно да је око организације, када кажем организације,

значи прихват, одабир, упис, слање и тако даље, та логистика и то, била у надлежности господина Јовића и Бастаје?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите прихват и логистике?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добровољаца и тако и упућивање и контакти.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није постојао никакав центар, што каже, за прихват добровољаца, за селекцију и тако нешто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То знам, није био, али ко је најупућенији био у том послу испред странке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ти људи који су водили странку.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја их и спомињем, значи господин Јовић и Бастаја?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, странка је имала и своје органе, што каже, и Извршни одбор и имала је Одбор за безбедност.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите га да одговори.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Опростите, опростите, дакле, не можемо органе да позивамо овде и да предлажемо, ја питам, конкретно, да ли је најупућенији око ових послова био председник странке, господин Јовић и шеф за безбедност господин Бастаја?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могу да претпостављам, а конкретно нисам био са њим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, да ли Вам је неко од њих двојице рекао нешто у вези Ловаса, одлазака и свега овога или трећи? Ако можете да се сетите, ако не можете, немојте, не инсистирам. Ви сте објаснили нешто, «Центар Сава» и тако даље, Јовић и тако. Ако остајете при том, ја сам задовољан. Ви сте кроз Ваше слободно излагање које је врло интересно, у истрази, а и данас, споменули да је скоро латентна опасност била око сукоба између Вас и партизана? Ја сам врло добро то разумео, а ја сада питам, да ли је било неке сарадње?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: А како то мислите латентна опасност?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, стално је претила опасност да дође до куршлуса, они вама нису веровали, ви, да сада то.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, али то не представља неку категорију латентне опасности, латентна опасност је, што каже, нешто друго.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам што сам тако питао.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, постојала је нека подозривост, али то није латентна опасност.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Какви су односи били између вас добровољаца и војске, ко је коме био надређен ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ко је коме био надређен?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, по реду величина, требало би да ми будемо подређени, али с обзиром да ни војска није функционисала, јер састав је био, што каже, њихов људи који су довођени са улице, вероватно и од старешинског кадра и од самих војника, тако да су и они имали својих проблема унутрашњих.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекли сте данас, а у истрази споменули и чинове и лица, персонално и тако даље, видесте ли Ви неког официра у Шиду, односно у Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не сећате се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Потпуно сам Вас разумео. А да ли знате за неку наредбу за напад?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не? И то Вас разумем. Ако сам добро разумео из исказа и раније и сада, Ви сте тамо били свега девет дана, то сте рекли, девет дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: До 22.-ог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, али дилема је сада, 10.-ти или 11.-ти, небитно је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мало ми је око оних датума, што каже, овај, нејасно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али нема сумње да сте били у Ловасу од оног дана када сте добили оружје које је дошло камионом, јел тако, ако сам добро пратио Вас и Ваше излагање, ја питам, да ли је то оружје било конзервирано, ново?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да није било ново.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али је било конзервирано?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, отприлике да није била тотална, тотално конзервирано, него конзервирано на брзину, што каже.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На брзину?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Када се детаљно конзервира, то је онда два дана посла, што каже.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја признајем да сте Ви стручнији мало у том делу, тако да можда ја грешим са питањима.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, нису то тако компликоване ствари.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Има конзервација и деконзервација, ја то не знам, али чули смо овде од неких сведока и тако даље, па Вас ја питам, шта сте радили тамо, то деконзервирани, чистили, ако сам добро разумео?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, па то су замазани комади оружја које морате да избришете добро и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ради употребе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ради употребе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ради употребе, ето, толико и ја знам, хвала. Дошли сте аутобусом, рекосте, у том аутобусу били неки добровољци за сликање и тако даље, из иностранства, из Енглеске, из Аустралије и тако даље, нашег порекла?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, па било је тих што каже, викендаша у више наврата. Јовић је ту био присутан, да ли су то били неки његови гости немам појма.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је моје следеће питање, а већ сте одговорили. Дакле, са господином Јовићем су дошли ти, били присутни?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Лично сам био противник тога, зато што сам видео да ти људи дођу да се сликају.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Као да сам знао, зато сам Вас и питао, а не знам. А реците ми, овај, јел био неки сукоб на релацији, овде су Вас питали, да ли је била сарадња, на релацији, Ви, Ваша група и Ступарева група, још и странке око концепта, око приласка, око гледања на цео тај проблем, одласка и тако даље, да ли Вам је нешто познато у оквиру странке?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Познато ми је, али то се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Неке фракције и тако даље?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нису биле фракције, него руководство странке је донело одлуку да се премести седиште странке у Београд, зато што је Пазова село а мештани који су оснивачи, били су против тога.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је међу њима био и Ступар?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно, пошто је оданде, из Нове Пазове.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада ћу Вам ипак нешто цитирати, да не бих лутао и Ви, пошто сте рекли да остајете при томе, јел, само да проверим и да ли у том делу Ваше изјаве – на страни 16 ове изјаве, овог записника који сам цитирао, истражни судија Вас је питао у неколико наврата и мало упорније, за нека лица, да ли знате, да ли су били

присутни и тако даље и тако даље, неким састанцима, о састанцима ћу нешто касније. Поменули сте на страни 15, прво, да сте били на састанцима са Димитријевићем, рекосте, «на другом», а рекли сте пре тога, «неколико. Можете ли да определите колико тада?», а Ви сте рекли, «па, три, четири, за тих девет дана»: То је тачно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Он Вас пита: «Можете ли да кажете, на тим састанцима да ли је био присутан осим Вас и Димитријевић, а ко још, још неко од официра и тако даље, ван ЈНА», пита он, «Ван ЈНА, да ли је из полиције неко» и тако даље, Ви кажете, «не могу да се сетим». Истражни судија, пошто је то интересантно било отпочетка, видите као и данас, јел, пита Вас: «Да ли је био Љубан Деветак на тим састанцима»; не на том састанку, него «на тим састанцима», сада се групишу састанци, Ви кажете: «Не могу са сигурношћу да тврдим»; то сте и данас рекли, дакле ја немам замерке. Али, сада је интересантно, сада појављује се и овај дан, пре неки дан саслушан неки сведок Љуба Јелић, па истражни судија пита: «Да ли је био неки са именом Љуба, а да није Љубан Деветак»; Ви кажете: «Био је «Чубра» из Краљева, добровољац». Данас Вас је неко, ја мислим председница већа, питала или неко са оне стране, у ком својству је тај «Чубра», ако је то тај човек, јел то тај Љуба?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, надимак му је «Чубра»:

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А презиме Јелић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јелић, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А у ком својству он сада, ако знамо шта сте рекли данас, ко је све присутан, па је и тада када Вас је истражни судија питао, истражни судија Вас тада не пита, нико Вас није ни питао, не знам, ако јесте, ја се извињавам, али ја ево питам, у ком својству?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кога он заступа? Ви имате групу, Ступар има групу, полицајац има полицију, ТО, командант има ТО, пуковник, потпуковник има војску?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У ком својству сада, да ли је то цивилни део полиције или не или шта, мислим, питам?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Он је био у ТО, што каже, али отишао је сам тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не питам Вас како је отишао, не интересује ме уопште.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја Вам кажем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само на састанак?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: И у ком својству.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли на једном састанку или на свим састанцима, три, четири сте били, да ли је на свим био или на једном само?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Али Ви у одговору тада кажете и молим да то потврдите сада, откуд он да буде на тим састанцима, «На почетку сам рекао да то нису били састанци затвореног типа, неке екстре контроле и тако даље». Да ли то значи да је то био неки јавни час или да може да уђе ко хоће тако на тим састанцима или је било неке контроле, само питам?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Неке контроле, што каже, да стоји овлашћено лице на вратима, да вас пита, ко сте, шта сте, није било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није било? Сада истражни судија Вас пита у овом делу око овај, «припреме», ових у радничким комбинезонима, и војске и добровољаца за одлазак и тако даље, пре тог минског поља, па Вас пита на страни 19, «Ко је све био тамо»; Ви нешто кажете, «Јесте ли препознали још неког од официра, да ли је било», Ви кажете, «не сећам се»; али врло јасно пита. То су врло јасна питања за Деветака, «Је ли био Деветак тада тамо?»; «Не сећам се, ни Деветака», да ли је то одговор и данас?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, па зашто бих га ја променио, ако се не сећам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само сам цитирао, ништа више. Када смо код тога, на страни 20, истражни судија, после других пропитивања лица и тако даље, врло јасно Вас пита, «Кажите ми, од Љубана Деветака, јесте ли добијали икада некакво наређење?». Ви одговарате: «Не». Истражни судија опет пита: «Никада Вам ништа није наредио?»; хоће да утврди знање, Борислав одговара: «Никада ништа»: Да ли остајете при овоме?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите на наређење?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, на ове одговоре.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У вези тог наређења?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, тако је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, наравно да остајем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за тражење неких задатака, да није контретно наређење, него да нешто, Ваши добровољци ураде, да ли је било тако нечега?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се да је било ичег таквог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала. На питање истражног судије, на страни 21, опет о минском пољу, о овом састанку, пита Вас: «Шта је био циљ», Ви одговарате: «Циљ је био да се претресе тај део терена, што каже и да се види да ли има ту заостатака наоружаних хрватских снага, шта ја знам»: Ко је поставио тај циљ?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ко је поставио тај циљ?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, о томе се стално и говорило на састанцима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли можете мало, ако не можете.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да именујем што се каже.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте на тим састанцима говорили о брању кукуруза, летине, принудног рада?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Логистике, кухиње, где сте се Ви хранили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У задрузи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За ових девет дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У задрузи и у школи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И у задрузи и у школи, значи постојале су две кухиње?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је организовао те кухиње?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Немам појма.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нешто треба и дрва да се заложе, та логистика је врло важна у војсци, Ви то боље знате.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Наравно да је врло важна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како да не, скоро као муниција. Да ли знате, ко је то организовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је «немам појма»:

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нема појма? Али Ви, хајде нећу да се враћам. Углавном, редовно сте ишли по оброке, јел тако и остали у тим кухињама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је организовао, то је ваљда проблем.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Сада смо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У реду, у реду.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ако смо се хранили тамо, вероватно смо ишли по оброке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви и остали који су били тамо, било их је доста, јел тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Који остали?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, остале групе, па војска, па, Ви знате за себе и за Вашу групу, немојте да ме погрешно разумете, ја питам.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не разумем ја Вас погрешно уопште, него ја не знам зашто Ви мене питате ко је, па ако су две кухиње постојале, ту су јели сви ти људи који су били присутни.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако, овде се мало избегава то да се прича, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, човек каже да не зна ко је организовао кухиње.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нити ме је интересовало нешто посебно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На страни 23 у истрази, заменик тужиоца добија бланко овлашћење и пита Вас, између осталог, за ТО Шид, о неким војним органима, а то Ви кажете, не, «Ваша група, да ли је била под командом ТО локалне»; ја сада Вас питам, да ли сте кроз одговор данас рекли «не знам ја, ТО, да ли вуковарски, да ли Шид, где сте се оно уписали и како то иде, локално и тако даље»: Ја Вас питам, где сте се то уписивали, евиденција где је вођена, у Шиду, у Товарнику, у Ловасу, да ли се сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Где је вођена евиденција, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добровољаца, први пут када сте дошли?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: А уписани смо, узети су подаци у Шиду.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У Шиду?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је даље било са тим подацима, Ви то не знате, јел тако, хвала богу. Заменик Вас пита: «А када долазите у Ловас, под чијом сте командом?», Ви одговарате: «Па, под командом ЈНА». Да ли остајете при томе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Децидно да тврдим не могу, али.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али овде сте били децидни.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Сачекајте мало, по логици ствари ако сам на територији Србије, у Шиду оставио своје податке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Код војске?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Али још увек је постојала СФРЈ; значи оружану силу представља ЈНА и сви остали представљају, што каже, делове те ЈНА. Е сада, какав је био однос између ЈНА и локалних тамо власти и договор између тих САО и то, ту материју не познајем, али сам објаснио и за пропуснице, да су важиле и једне и друге на

пунктовима војне полиције и обрануто милиције Крајине и локалних тамо органа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јасно, јасно. Али Вас после овог децидног и јасног одговора тужилац пита: «Да ли сте се јавили неком официру и да ли Вам је неко рекао, Ви сте под командом ЈНА, Ви сте саставни део наше јединице, важе правила и тако даље», Ви сте већ то објаснили, али ево, шта овде кажете: «Ништа официјално»; што и је, јел, «на тај начин што Ви причате, значи јавили смо се потпуковнику Димитријевићу и то је било то»: Е сада, и председница већа Вас је питала овде за тај 14.-ти, ако сам ја добро разумео, Ви долазите у најгорем случају или оно што смо данас чули, без обзира на све те датуме, 11.-ог, да прихватимо да је то 11.-ти, значи од 11.-ог до 14.-ог, виђасте ли Ви овог Вељовића, капетана негде, јер сте и њега спомињали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Од 11.-ог до 14.-ог?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од 11.-ог до 14.-ог? 14.-ог кажете.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Тога се не сећам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али сте га споменули. Када сте га видели онда?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, у Ловасу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када? Не можете да се сетите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, када је дошла ЈНА:

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када је дошла ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ето пише, 14.-ог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не пише, не пише, добро, није битно. А да ли се можда сећате да је, да ли су у исто време били потпуковник Димитријевић и капетан Вељовић или је капетан Вељовић био пре тога, па када је дошао потпуковник Димитријевић, овај отишао, мислим, ако знате, а ако не знате, немојте молим Вас.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Сада овај приговор мој нећу, нема смисла, тужиоцу односно истражном судији. Ево пресавио сам, на питање заменика, Ви тада одговарате, на 28 страни, да сте чули касније о догађајима, привођењима, малтретирањима, па чак и убиствима, пита Вас заменик, а Ви кажете: «Није ми познато из тог времена, касније сам чуо»; што сте и данас рекли. «Уствари, прочитао сам књигу која се зове «Крвава истина» и то су Хрвати написали поводом догађаја у Ловасу»: То је све тачно, претпостављам, ја и не сумњам у то, него, да ли сте и гледали те неке филмове репризиране у неколико наврата на Б-92 и добијали и таква сазнања, не само из ове књиге, што сте прочитали? Ако јесте, јесте, ако нисте.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, прво моје сазнање је било, ја мислим да је тај господин ангажован нешто око људских права Војин Димитријевић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да Вас је звао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, пре десет, једанаест година у некој емисији, на којој телевизији, не знам, да је споменут тај случај, касније на суђењу Слободану Милошевићу се појавио, ја мислим генерал Васиљевић и да је он нешто напоменуо у вези тог случаја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када рекосте генерал Васиљевић, да ли знате нешто о војнобезбедносној служби која је била лоцирана у Шиду и ко је тамо био испред генерала Васиљевића?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Једну констатацију, пре два, три последња питања. Овде сам Вас ја питао, не што сам ја, него што је паметно питање, али врло паметан одговор око поверења. Ви одговарате: «У рату што мање верујете, дуже трајете»; то ми се јако допало. Да ли и даље мислите да је то тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, то нисам ја измислио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јако ми се допала та ствар, јер овде се прича о разним поверењима, јел, а на терену је то много компликованије. Е, ево завршно питање, рекли сте, дакле, на три, четири састанка сте били за тих девет дана. Ја Вас питам конкретно, да ли сте били, ако је одговорено, судија, слободно ме зауставите, на састанку вече уочи одласка на минско поље?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Конкретно, да ли сам сигуран у то или.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, да ли сте били, а ако сте били, да ли сте сигурни ко је још био поред Вас?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам сигуран да сам био тада, вероватно да сам био, значи, ако постоје сведоци који то тврде, онда је тако било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте сигурни да је на том састанку био господин Девчић испред полиције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте? А да ли знате да је на том састанку, да су на том састанку били и командири водова, тачније, овде оптужени Јосиповић и Влајковић, да ли сте били на том или на неком састанку где су били и командири водова?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, али ја те људе нисам знао поименце, да ли су они били, да ли нису.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам, можда сам много брзо питао, да ли сте били на састанку где су били присутни и командири водова, икс, ипсилон, није важно који су?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам по функцији који су то људи били.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли се сећате неког састанка на којем сте били када су ти командири водова одбили извршење наређења?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не сећате се? Како то да разумем, да нисте били или да се не сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. Зато, ја Вам предочавам изјаву оптуженог Јосиповића и Влајковића, да је био такав састанак и да су одбили наређење

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на овом нивоу о коме Ви причате, не. Они помињу сасвим други случај.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто сте сви против мене, па чекајте, цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да цитирате нешто овако, да се не зна шта.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па и Ви цитирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Влајковић и оптужени Јосиповић су причали о сасвим другом састанку са Дарком Перићем, значи неvezано за ове случајеве, састанак у школи, да ли сте Ви били на неком?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Састанак у школи је ујутру, говорим навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, никада нису спомињали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И навече у школи је био, онда сам ја побркао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нису спомињали неке састанке са структурама месним или структурама добровољаца.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте мало невероватно. Ја зато и питам уопштено, да ли је господин сведок био икада на неком састанку када су војна лица међусобно расправљала и неки су одбили наређење, извршење наређења, тачније претрагу овог терена где се догодио овај немио догађај? Да ли знате или не, ништа друго.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам био на састанку никаквом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, то питам. На колико састанака сте били присутни где је био и Љубан у својству директора задруге? То сте Ви рекли, нисам ја.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам био да сам био на три, четири састанка, али на колико је он био присутан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли можете да се сетите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли можете да се сетите, о чему је он реферисао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако је био присутан? Није ми намера да Вас збуњујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Опростите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисте ме збунили, него не знам шта хоћете да ме питате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам шта треба да одговорите, а не знам шта сам Вас питао, то је небитно, дакле, ја Вас питам, овај, да ли се сећате неког састанка а да је био и Љубан и о чему је он реферисао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, молим лепо. И дефинитивно последње питање, немојте да ме стимулишете сада, стварно последње, за данас, ја ћу Вам предочити јер ми је свеже у сећању, изјава овог Љубе «Чубре» или овог Јелића, сведока који је пре неки дан саслушаван и чија оцена доказа је била у пола један на Б-92, а он је завршио у пола седам, пола шест, али небитно је то, то је помоћ, вероватно у Тужилаштву, у суду сигурно није. Он каже, «на састанку је, на састанку је дошло до конкретно сукоба између»; потенцирам «Воркапића и Бате Михајловића, било је потезање пиштоља, уствари није потезање, него стављање руку на пиштољ»: Ви сте данас нешто друго рекли.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вам предочавам изјаву овог сведока, да ли је он био тамо, да ли није био, да ли је он чуо, да ли је био присутан, да ли му је неко препричавао, да расчистимо ту дилему, било је конфликта, било је свађи, да ли са Воркапићем или са овим, како сте данас рекли, не знам, господина сте споменули, са мексиканским брковима, то је било упечатљиво.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па Вас питам, шта је од тога тачно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Опис тог човека, ја сам дао у изјави, на другој или на трећој страни стоји.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али Јелић каже Воркапић, зато питам?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То је рекао Јелић, али ја ни не знам ко је Воркапић, него у једном разговору сам после две године у некој причи рекао да, са неким од добровољаца присутних, да сам се сукобио са тим полицајцем, «ето», рекох, «био је неки неспоразум, без везе» и тако даље, и рекох, «не знам ни како се човек зове» и онда ми је

неко рекао да је то Воркапић који је страдао од неисправне бомбе и моја сазнања су била тада да се тај човек зове Милан Воркапић са којим сам се ја посвађао. Међутим, тај Милан Воркапић по мојим сазнањима је другачије изгледао, није имао, можда је имао мексиканске бркове, али никако није био висок, мршав и тамнопут, него се тај човек зове другачије, односно Жељко Ракић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А одакле Вам то сазнање да је то Жељко Ракић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Одакле ми то сазнање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тада или касније после две године?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, вероватно касније.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Касније.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Јер нисам знао поименце никога од њих.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, а у ком својству је био Жељко Ракић тада на том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам њега, овај, видео унутра, у ком својству је био, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Био на састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је био присутан или смо се код врата срели и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, апропо ове изјаве.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, то није било на пола састанка да сам ја прекинуо састанак.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На почетку, кажем, на почетку, Љуба каже.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, на почетку састанка ја сам ушао и видео сам првог човека из милиције. Да ли је он конкретно Бачића малтретирао, ја нисам га ни питао, него сам уопштено рекао шта ви радите ту из милиције, што малтретирате људе и тако даље. Он је био пијан, нешто ми је рекао можда, што је код мене иницирало неку реакцију или шта ја знам. А претње убиством, да сам ја њему рекао, «убићу те» и тако даље, мислим, то су приче.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, али не знам ко Вам је то причао, то није нико причао.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Љуба Јелић је причао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, не, само је рекао, а ко Вам је то рекао за Љубу Јелића, шта је рекао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сада цитирали, али сте цитирали потезање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ја сам цитирао руку на пиштољ, не, руку, тако је баш и рекао, значи није потезање пиштоља, то знамо из филмова, него је само ставио.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, а зашто се ставља рука на пиштољ?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, Ви говорите о убиству, ко Вам је то причао да је Љуба рекао? Да ли сте то чули на Б-92?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Можда и на Б-92.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, господине Михајловићу, Градимир Налић, адвокат, бранилац Милана Радојчића. Ви сте данас први пут у истрази сте спомињали мог брањеника Милана Радојчића и сусрет са њим, само једном приликом када сте отишли, као што сте и данас поновили, у Месну заједницу по неку опрему, да сте тамо наишли на Милана пијаног који нешто по Вашој оцени је хистерично реаговао и остало. Ја нећу сада да уводим ту причу око тога да Милан не пије, нити је то суштина, претпостављам ни Вашег тада, али данас први пут сте на питање судије рекли, када је у питању ко Вас је дочекао и тако даље, рекли сте «нисам знао ко је на којој функцији и да ли су били на функцијама и да ли су из ТО, али били су из полиције, ТО и локалне власти»; то данас први пут говорите, у истрази никада о томе нисте говорили. Чак на питање пуномоћника оштећених, госпође Кандић, овај, ко је био испред које од тих организација, Ви отприлике говорите да је то био овде Радојчић, тамо Девчић и остало. Зашто Ви то раније у истрази никада нисте говорили и никада Милана Радојчића нисте ставили ни на један састанак, да ли сте се то данас сетили или је у питању била маса сугестивних питања на које сам ја покушао да приговорим од стране, пре свега, судије, али када дигнемо руку да приговоримо, овај, нисмо ту, па имам утисак да сте Ви под том једном лавином питања мало нешто се и присетили или Вам се чини, шта је тачно од тога, када сте говорили истину, раније или сада?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Или када сам лагао?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није, него просто, када су Вас подсетили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, знате шта, неке ствари, неке филмове не могу да вратим, то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ево тужилац реагује.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Видите како тужиоцу, судија, просто одмах дате реч када реагује, а ја бих желео више пута, више смо дизали руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реагује, са разлогом реагује.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са разлогом реагује.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, знам, али цените да сам ја реаговао без разлога, али оцените, обратите пажњу на нашу реакцију, па оцените, да ли је са разлогом или не, па забраните моју реакцију, молим Вас. Изволите колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, ако сам добро разумео, бранилац је рекао да сведок у току истраге никада није помињао Радојчића и остале у вези са њиховим функцијама и то је, да кажем, нетачна интерпретација. На страни 13 о тим, о Милану Радојчићу и другима се сведок изјашњавао, рекао је истина, «мислим», али је то и данас на исти начин поновио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је то рекао да мисли, колега, шта је рекао да мисли, ми овде испитујемо шта ко мисли или шта ко зна. Ја сам просто рекао да први пут данас зна да је Милан био на неком састанку. Једно је да ли он мисли или, ево ја да Вас питам, господине Михајловићу, извините што упадате у овакав дуел, да ли Ви то мислите или знате да је он био испред ТО?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја знам, на пример, да сам ја био на том састанку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, не, не спорим. Да ли је, просто, да ли је мој брањеник Радојчић, да ли Ви сада мислите да је он био испред ТО или?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Хоћете да кажете, да ли сам сигуран или нисам?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте сигурни, можда сте сигурни да је био на састанку, а да ли сте сигурни да је био испред ТО, да ли Вам се тако представио, па се данас први пут сећате, зато Вас питам, просто или то мислите данас, не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада сведок у овој судници није рекао да је сигуран да је Милан Радојчић командант ТО.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ето може тако, судија је лепо рекла, да ли сте сигурни или нисте, да је он био испред ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је само помињао испред ТО Милан Радојчић, али није рекао нешто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто, да ли сте сигурни у то или нисте, значи да ли се сећате или не сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Испред кога је Милан Радојчић био на састанку?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је, тако је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није се тамо представљао, што каже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, извините молим Вас, могли смо и краће, нисам ја умео да поставим питање. Хтео сам још да Вас питам, господине Михајловићу, да ли сте икада примили било какво наређење од Милана Радојчића?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте икада присуствовали догађају у коме Милан Радојчић мучи некога, пребија, наређује те исте радње или присуствује просто тим радњама? Претпостављам да не, пошто сте и Ви сами рекли да нисте никада видели тако нешто, јел тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам имао никакве контакте са њим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, Ви сте то и рекли у истрази да сте на «здро-здро» после онога тамо.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ништа више.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте, добро. Реците ми, молим Вас, када сте дошли у Шид, питао Вас је и колега, питала Вас је и судија, Ви сте рекли данас поново, ево сада колеги, да сте тамо уписани.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте дошли. Код кога сте то уписани, у којој институцији, да ли је то била ТО Шид, или ЈНА; сећате ли се просто?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам која је била институција, војни одсек јесте, зграда војног одсека.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У сваком случају, зграда војног одсека.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Реците ми, молим Вас, да ли сте можда, да ли можете да се сетите, ако можете, наравно, да ли сте у Шиду, заједно са Мирком Јовићем, господином Мирком Јовићем присуствовали неком састанку са неким официрима у истој згради?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте или се не сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Реците ми, молим Вас, да ли Вам је познато, извињавам се, Ви сте, хоћу да прескочим неколико питања, мислим да је сада, да, Ви сте рекли да је на путу увек заустављала и легитимисала или војна полиција или полиција нека друга, јел тако, цивилна, како сте видели и да се није могло то тако овај просто шетати и када сте кренули из Шида, Вас је на пункту, рекли сте, овај, као групу, зауставила војна полиција и узела податке. Да ли је узела податке о Вама, проверила ко сте?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, није било дугог задржавања, јер ако имате двадесет, тридесет људи у аутобусу, онда је то мало теже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, али војна полиција Вас је, ако сам добро сећам, зауставила, јел тако? Да ли су Вас питали нешто ко сте, шта сте?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То је био пункт војне полиције, што каже, овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пункт њихов и они Вас питају, ко сте, шта сте, неко од вас каже, претпостављам, шта се дешава?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно је неки папир добијен који није био код мене.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од кога је могао да буде добијен тај папир, можете ли да се сетите?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли код Јовића, да ли код неког другог.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је неком јављено да нас пропусте, то је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, то Ви не можете да знате ако нисте непосредно присуствовали томе. Реците ми, молим Вас, овај, рекли сте да, описивали сте ситуацију када сте покушали да помогнете овом једном мештанину који је одржавао електростаницу или генератор, шта беше тамо, да дође ноћу до куће, па га испратили донекле и тако даље, да сте наишли на заседу. Чија је то била заседа?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите заседа?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте да је заседа или, заустављао вас је неко са пушком, описивали сте како је спустио само оружје и тако даље, сећате се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, да, то је на половини улице је била једна позиција, што каже, војника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чији су то војници били?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: ЈНА:

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: ЈНА; они су значи у сред села држали стражу, јел тако и заустављали, контролисали ко иде?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, имали су пушкомитраљез и лежали су у каналу овом поред пута.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али су војници били ЈНА; јел тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И Ви сте са њима како, можете ли овде, пошто судија овај исто каже, није лоше да се чује понешто из истраге, и

ја исто мислим, да ли можете да нам кажете, овај, сам тај догађај да опишете, ако га се присећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, описан је, овај, у тој мојој изјави, значи повео сам тог човека који не знам да ли је био Србин, Хрват, шта је био, нисам га ни питао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Небитно је.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Али видео сам да је у лошем стању, он је се скупио и тресао се, рекох, нема никаквих проблема, овај и рекао ми је да он одржава тај агрегат.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Где живите, каже «на другом крају села»; рекох, «нема проблема, сада ћемо ми полако, да Вас одвезем, одведем до краја села»: И на половини улице неко је викнуо «стој», претпоставио сам да су припадници ЈНА, овај, стао сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините што Вас прекидам, зашто сте претпоставили да су припадници ЈНА; да ли су они иначе држали страже ове ноћу по селу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно и то је била заседа, то није била стража.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Изволите, наставите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Пришао сам њима, рекао сам овом човеку да легне, да се спусти доле, он се спустио, овај, ја сам изашао на пут и рекао, «ево сада ћу да спустим оружје и да вам приђем». Дигао сам руке, наравно, држали су ме на нишану, у сваком случају. Пришао сам њима, видео сам да су људи онако поприлично узнемирени, да ли им није стигла смена или нешто тако, објаснили смо се, рекох «идем овог човека да спроведем тамо до куће», овај, попричали мало, отишао сам, овај, одвео тог човека, не до куће, него ми је он рекао, «ја сам сада ту мало напред» и вратио сам се назад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, ког је то, отприлике дана било по Вашем доласку у село, да ли можете да се присетите, оквирно, да ли на почетку Вашег боравка?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, док су били припадници ЈНА, значи по њиховом доласку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви просто, не знате све чињенице у овом поступку, па онда не знате ни када је ко овде, питао је колега, биле су две групе, био је неки капетан Вељовић, па после тога Димитријевић и остало, ја просто мислим да ли је то, када кажете ЈНА, да ли мислите на

припаднике ваљевског одреда територијалне одбране, можда, ове Димитријевићеве, условно речено, Перићеве, не пардон?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам имао утисак да они сви припадају једној јединици.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате зашто контакт са војском, ја Вас питам, јер неспорно је да се нисте задуживали код пуковника Димитријевића, у Шиду је неко, пазите, није Вам он давао податке, неко је узимао податке, рекли сте војни одсек и тако даље, значи хтео сам просто да кажем, то није, сусрет са Димитријевићем није Ваш први сусрет са војском, Вас војска прима, да ли је тако, још у Шиду.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Неки њихов службеник.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро, хвала. А реците ми, молим Вас, хајте мало, видим не прија Вам око Љубе Јелића, никоме не прија, није ни мени пријало, али да пробамо, да пробамо пар ствари..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ја Вас молим, избаците те коментаре. Не приличи Вам да убацујете коментаре те врсте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мени судија и прија и приличи, а Ви ако мислите да је нешто неуљудно било, Ви то забраните. Ја просто не волим да ми се оцењује личност. Хвала Вам на примедби. Значи, овај, реците ми, молим Вас, нарочито ми не прија када се саслушавају лажни сведоци, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ја Вас молим да не оцењујете сведоке.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То ми много мање прија него. Реците ми, молим Вас, господине Михајловићу, када је Љуба Јелић у питању, како је он био наоружан, шта је имао он од оружја, сећате ли се тога, нећу да Вас питам ништа компликовано?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам да ли је задужио ту полуаутоматску пушку или нешто тако, овај

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Цев је нека била, у сваком случају, сећате ли се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, највероватније да је био наоружан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сећате ли се, колико је Љуба Јелић провео времена у Ловасу за време док сте Ви били, да ли је он био сво време ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам, нисам ни контактирао нешто са њим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте га виђали сваки дан?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нарочито, не сваки дан га нисам видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он можда од Вас добио задатак, ја питам, да контактира овај органе Министарства одбране у Београду да би добио двадесетак пиштоља и да путује у Београд да узме то и тако даље, знате ли нешто о том догађају?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? Реците ми, молим Вас, да ли је он имао неко возило док је био тамо, да ли је користио неко возило, да ли сте то видели бар?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам запазио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Белог «Кеца»; краће речено, не сећате се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Реците ми, молим Вас, овај, какву је униформу имао «Чубра», какву врсту униформе је имао «Чубра»; да ли се сећате? Знам да је седамнаест година прошло, да ли је била маскирна, да ли је била стара, СМБ, шта од тога, сећате ли се или не?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да тврдим сада баш.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли Вам је познато, у каквим је односима био сведок Љубодраг Јелић са капетаном прве класе Дарком Перићем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате ништа о томе. Да ли Вам је познато, да ли је капетан Дарко Перић наредио Љуби Јелићу да иде да ради у затвору?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ни то ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да ли је Љуба Јелић радио у затвору уопште, јер више сведока говори да јесте, а ја просто питам, да ли је то Вама познато?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је радио у затвору? Знам да је боравио у згради оне Месне заједнице где је између осталог био затвор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте икада видели или чули да Милан Радојчић саслушава неко лице, сам, насамо или у присуству Вашем или било чијем другом?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Да ли допуштате могућност, да тако кажем модерно, да је Љуба Јелић био на више од једног састанка? Ми један имамо забележен у овај, у дневнику пуковника Димитријевића. Да ли имате Ви податак да је он присуствовао на више од једног састанка Љуба Јелић или се Ви сећате тога? Ви сте били на три, четири, да ли је био Љуба на једном или на два, три, можда сва четири?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим, ако постоји неки траг писани са тих састанака.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: За један само, добро. Реците ми, да ли сте видели у месту тенкове или некакву артиљерију или у околини места, али блиској околини места, да тако кажем, по ободима села?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Један тенк је био на центру села и још нешто од те механизације борбене сам видео код силоса.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Код силоса?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да се сетите, да ли је то можда код силоса била група тенкова?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било више од једног возила на том код силоса, од те механизације, или сте једно нешто?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да разлучите? Реците ми, молим Вас, да ли је постојао некакав сукоб између, а да је Вама познат, између Љубе Јелића и генерала Александра Васиљевића?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Никакав нисам чуо за то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ни да је Александар Васиљевић покретао некакав поступак против Љубе Јелића или га узимао негде у уста, да ли сте то чули негде, ако сте гледали нешто?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не? Хвала. Реците ми, молим Вас, да ли Вам је познато, да ли допуштате могућност и да ли је, односно, пардон, ево овакво је питање, да ли је било, овај, да ли сте чули од некога или сами знате да су можда становници места Ловас требали да очисте некакав пут кроз минска поља за тенкове ЈНА? Да ли сте чули некада тако нешто?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам чуо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, даље, изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Миладин Живановић, бранилац Миодрага Димитријевића. Ја морам пре него што поставим питање, да кажем једну примедбу. Данас је тужилац док је постављао питања сведоку, поменуо преки суд, па сте Ви рекли да је он то црпио из оптужнице и да је тако навео у оптужници. Међутим, у оптужници није навео преки суд, него ратни суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни суд.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Није то исто, зато што ратни суд је постојао према мојим сазнањима у Шиду, а преки суд, колико ја знам,

није постојао ни у Ловасу и нигде на територији Хрватске, добро. Господине Михајловићу, можете ли нам рећи, данас сте поменули овде да сте били на бар једном састанку на коме није био присутан Миодраг Димитријевић. Рекли сте да сте били на састанку вероватно 11.-ог или најкасније 12.-ог.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Пре његовог доласка.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Пре његовог доласка. Да ли је то било више састанака на којима он није био присутан два, три или се сећате само једног?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када су били ти састанци, временска одредница, у току дана?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Предвече, седам, осам сати, тако нешто.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сви на којима сте Ви били присутни?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Колико је било састанака и ко је све држао састанке, то ја не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Причамо о тим на којима сте Ви били присутни.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: На којима сам ја био присутан.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли то значи да сте Ви отприлике знали када је то и онда сте ишли или сте добијали за сваки састанак позив посебно или Вас је неко обавештавао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Тога се не сећам да ли ме је неко обавестио, или.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да сте, на неки начин, били под надлежности, да кажемо, овај војске и Миодрага Димитријевића од момента када је дошао потпуковник Миодраг Димитријевић. Ви сте рекли данас «када су дошли»; претпостављам да сте тада мислили да је дошла војска или је Миодраг Димитријевић дошао са неким од официра, чисто да појасним мало?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, дошло је више људи, значи ја нисам знао функцију потпуковника Димитријевића.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хоћете да кажете, дошло је више војника, мислим у војним униформама?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Шта је то више, десет, педесет, сто, отприлике, чисто?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не могу, па бројно стање.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Један камион, два?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја могу да видим двадесет, педесет људи, али да ли их има петстотина или осамстотина, то не могу да видим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Колико сте Ви видели у том контексту сам питао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, не знам колико сам видео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Видели сте да су дошли?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Видео сам неке и нека возила војна да долазе и тако даље, значи, нисам се бавио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, видели сте возила и видели сте одређени број војника да је дошао и тада је дошао и Миодраг Димитријевић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је дошао са њима или углавном се човек појавио, што каже, значи ја конкретно његов долазак нисам видео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Али сте, кажете, ставили се под његову команду када је дошла војска?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, нисам се ставио под његову команду, нити ја.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте се јавили њему лично?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: После смо се упознали, наравно и.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, Ви се нисте њему јавили лично, него, односно нисте тражили команданта војске, нисте тражили команданта војске, него сте се упознали са њим, где?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно у полицијској станици, где су били састанци и тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Чисто због прецизирања, да не би испало.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Можда сам на улици човеку пружио руку и он мени, сада где смо се упознали, али, ако мислите везано за ову причу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим, како сте се ставили под команду у том контексту сам поставио питање, ако сте га упознали, то не значи да сте се ставили под команду, значи, морала би постојати нека процедура или нека формалност?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нормално да и та процедура није постојала, значи, у писаној некој форми.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви њему рекли, господине, потпуковниче, ја имам ту и ту јединицу, имам нас толико, стављамо се под Вашу команду, ако треба нешто, урадићемо и слично?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога на такав начин као што Ви причате.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када сте ово, управо Вам је цитирао адвокат Крстић, на 23 страни записника овог из истраге, рекли на питање тужиоца, «када долазите у Ловас, под чијом сте командом?», «Под командом ЈНА». Па да ли можете Ви да објасните, шта то значи, под командом ЈНА; персонализујте под чију се команду Ви то стављате, ако кажете да сте под командом ЈНА, конкретно у Ловасу, ко Вам је био?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ако сам дао податке институцији која се зове војни одсек, али значи нисам тамо у војном одсеку добио никакво задужење, нити обавезу да се јавим том, том и том, значи тамо су дати само подаци, а када смо дали податке, самим тим, што каже, смо ушли у тај систем ЈНА:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је нешто, значи на основу тога Ви закључујете да сте под командом ЈНА. Да ли у месту Ловса Ви улазите под нечију команду, човека тог и тог, капетана, потпуковника, пуковника, да се стављате под нечију команду? Знате шта значи ставити се под нечију команду, примати наређења, извршавати наређења. Да ли тако нешто је било?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Тако нешто није било у тој форми, значи оног момента када је дошао потпуковник Димитријевић, он је био човек који је био најстарији по чину. По логици ствари, значи, он је ту, што се тиче војске, најмеродавнији и најстарији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сведок је то већ објашњавао, он теоријски сматра да је под командом војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам управо на тај начин, зато што је остало онако у истрази речено тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте, али он исто то и данас је објашњавао у смислу теорије, да је он, зато што је на том подручју, вероватно војска та која руководи. Можете ли нам рећи, да ли су чланови Ваше групе и Ви учествовали у некој заседи у току тог боравка до минског поља, ноћној заседи, мислим?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, део људи је учествовао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да нам објасните, шта је то било, ко Вам је наредио, како, шта, мислим неке детаље о томе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим тачно задатка и наређења, али због ето те безбедности, која је била угрожена, те пуцњаве која се догађала увече по селу, речено је да се на неки

одређени простор треба да оде и да се постави заседа, јер постоји могућност да уђе неко у село, значи од хрватских снага и тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И Ви сте ту заседу, колико сте били, мислим, временски, знате ли, целу ноћ, цео дан?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, једну ноћ, али ја нисам био у тој заседи.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Нисте Ви били?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А опет нисте одговорили, да ли, ко Вам је наредио, да ли је или ко Вам је рекао да је то требало обавити?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли неко из полиције или тако нешто.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А знате ли можда, чиме су била наоружана та лица која су била у заседи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, оружјем које је лично наоружање које су имали код себе.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па, један од учесника у заседи је поменуо да је био наоружан аутоматском пушком, због тога питам, чисто да ли имате.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могуће.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Нисте Ви обезбеђивали оружје?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите ја?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па за ту акцију, баш за ту акцију, па Ви као представник групе, да кажем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Како мислите обезбеђивао оружје?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Један од сведока је рекао да то оружје је накнадно задужено само за ту акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао ниједан сведок, конкретизујте ко је то рекао. Оптужени Зоран Косијер је у својој одбрани овде на претресу, помињао да је два, три дана, ја сам му то предочавала, да су два, три дана пре ове акције претреса терена, добили аутоматске пушке.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Претреса терена или заседи?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, не претреса терена, причамо о заседи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он тврди два, три дана пре одласка у ову акцију на којој је био, да су задужили, односно добили аутоматске пушке. Не знам сада којег сведока помињете?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја сам разумео да је он добио оружје само за ту акцију, због тога сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и тврдио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Зато кажем, он као представник, да ли је он инсистирао на набавци тог оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи Ваше питање у вези тога?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је сведок задуживао оружје за ту акцију или је тражио од неког оружје да се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се, мада сам ја стално тражио на почетку да се нама то оружје побољша, што каже.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте уопште добили било какво оружје од ЈНА у том периоду, значи до минског поља и онај дан догађаја на минском пољу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам да ли, ја не, да ли је можда неко, да ли је Зоран покојни Обреновић «Аждаја»:

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим на Вашу групу и што кажу, да је то организовано.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је добио после тога, што је научио те људе да употребљавају зољу, да ли је добио неколико зоља.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, то сте данас објашњавали. Поменули сте да сте се хранили у школи. Мене занима само, да ли је то била цивилна кухиња или војна, оно што сте Ви приметили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, мање-више, сви су људи тамо присутни углавном били униформисани.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим, да ли знате да је то била кухиња регуларне војске, да кажем?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите, чија је то кухиња?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: То не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Адвокат Јасмина Живић, бранилац Перић Дарка. Господине Михајловићу, да бих Вам поставила питање, цитираћу један део исказа из истраге, на страни 21, на питање истражног судије, «Ако Вам кажем да је један од официра био Дарко Перић, да ли Вам то име нешто значи?»; Ви сте одговорили следеће: «Па, не значи ми ништа посебно, вероватно ако је човек био тамо, да смо се срели»: Данас на питање тужиоца, при спомињању имена Дарко Перић, рекли сте «сигурно сам га виђао». На основу чега то тврдите данас да сте.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Рекао сам, сигурно да сам га виђао ако је био присутан.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: На основу чега тврдите то данас и да ли можете да се сетите неке конкретне ситуације где сте били присутни Ви

и Дарко Перић, односно да ли сте Ви некада непосредно разговарали са њим о било чему?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се никаквог непосредног разговора, можда нешто необавезно ако смо се срели и тако.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало редом неким да идемо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан, господине Михајловићу, Бранко Лукић, бранилац Радована Влајковића. Ништа Вам не значи име мога брањеника, пошто један другог не познајете. Говорили сте да сте се сместили у ову стамбену зграду и да је прекопута била школа. Да ли Вам је познато, да ли су у школи били смештени неки добровољци који нису припадали Вашој групи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ми било познато.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала. Говорили сте нам и о две акције. Једна је била то, претежно у истрази, једна је била Бадњара, а друга је била одлазак према винограду, када се и десио овај инцидент са минама. Говорили сте нам да сте ујутру пред задругом видели «Аждају»; да ли је тако?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И да сте били удаљени, гледали ту колону са једног ћошка. Да ли сте видели, да ли је «Аждаја» кренуо са том колоном, да ли се сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се, мада сам га видео унутра у дворишту задруге, не испред задруге. И да ли је он отишао са овом групом према Бадњари, или је још ту боравио, то нисам сигуран.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кажете да сте отишли да дате упутства тој групи која треба да иде за Бадњару. Кома сте давали та упутства, да ли се сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ту је било пар њих добровољаца, они су отишли неким камионом према тој шуми и значи неке опште ствари, да пазе, да буду опрезни и тако, пошто ја никада нисам био у тој Бадњари, а нико од њих и да постоји могућност да има тамо хрватских снага..

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не спомињете «Аждају» међу том групом људи, да ли сте га видели тада када им дајете упутства?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала. Данас сте споменули на питање везано за убиство овог човека, у колони док су се кретали у колони,

споменули сте да сте чули да су га убили припадници групе који су имали другачије униформе. Дакле, у тој колони налази се, налазе се припадници из ТО Ваљево, налазе се припадници Ваше групе. Ко су ти људи у другачијим униформама, да ли Вам је познато, да ли сте сазнали и како су те униформе биле другачије?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам замислио да је један човек од тих људи пуцао у овога, значи не група, и овај, међутим не знам само, и виђао сам те људе који су имали те униформе.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хоћете да нам кажете?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, изгледају мало нека маскирна шара, али мало онако специфична, што каже, као шприцано нешто.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Говорили сте овде, прскане униформе, шприцане.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли су то те униформе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Да ли је у тој колони, да ли је Вама познато, било припадника из других добровољачких група?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ми познато.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Само моменат, када је рањен Јован Димитријевић у минском пољу, да ли сте чули да су рањени и неки други људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Чуо сам касније да су још два човека рањена.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате, коме су припадала та два човека који су рањени заједно када и Јован Димитријевић?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Овој групи добровољаца нису припадали.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, а не знате коме су припадали.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: А не знам конкретно коме су припадали.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам, то би било све, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Бранилац Јована Димитријевића, иде прво по овом неком редоследу по оптужници.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић, бранилац окривљеног Јована Димитријевића. Замолићу Вас за неколико краћих одговора. Ви сте видели колону која је кренула тог јутра из задруге. Моје питање је, да ли је Јован Димитријевић командовао том колоном?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Моје следеће питање је, да ли су људи, условно речено, јер све време баратамо неким условним појмовима, из Ваше групе, формирали колону у задружном дворишту и испред задружног дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Говоримо о људима који су данас на оптужници, Бачића, Косијера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, ко је формирао те колоне?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Он је рекао да није, али ја сада питам, само конкретно, јер то су наводи оптужнице, значи петоро људи, шесторо формирало колону, Ви кажете, не. Моје следеће питање је, да ли сте на састанку на коме сте определили да је било неког разговора између Вас и молбе упућене Вама да се нађу неки Ваши људи да помогну добровољцима, и једног момента са људима дискутовали и стављали предлог ко би могао да командује Вашом групом људи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, никада није било речи о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало, молим Вас.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте икада на том састанку споменули, односно предложили да Јован Димитријевић буде командант Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Јован Димитријевић капетан по чину у Вашој групи?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Да ли је на састанку том пред то несрећно минско поље, ико од присутних, рачунајући и Вас, употребио термин «живи штит»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није нико, колико се ја сећам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Морам да Вас вратим на оног сјајног Јелића, пре неки дан, па Вас љубазно молим да ми кажете, где Вам се придружио господин Јелић, да ли се сећате, да ли из Пазове, да ли током пута, да ли у Ловасу, да ли се тога сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се конкретно.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се? Да ли је на та три или четири састанка, можда сте дали одговор, мало сам уморна, будите љубазни па ме исправите, на та три, четири састанка на којима сте били присутни, господин Јелић био присутан?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Био је на једном састанку.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли бисте били љубазни да ми кажете, да ли је тај састанак један о коме говорите да је присутан Јелић, онај састанак који је почео неким Вашим вербалним дуелом са неким од присутних?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У то нисам сигуран.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте сигурни?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да је он био присутан.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате, на том састанку на коме је присуствовао господин Јелић, он био присутан од почетка састанка или је дошао током трајања састанка?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, нисам сигуран ни да је био присутан.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Том једном када је био присутан? Рекли сте да је био једном.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Када сам ја имао сукоб са овим полицајцем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То сте елиминисали да не можете да спојите те две ствари, али тврдите да је на једном био Јелић присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је био на једном или на више?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда значи сада моје питање је, да ли је на том састанку на коме је био присутан Јелић, како Ви тврдите, једном, два, три, био присутан од почетка до краја или је на састанак ушао, боравио десет минута и изашао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком састанку мислите, нејасно је питање?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па, просто сведок се и нејасно изјашњава, значи он каже један, најмање, а могуће два. Ја питам, на једном или на могуће два, да ли је на сваком био, значи ако је био један у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се не сећа на колико састанака је био, али је могуће.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако се сећате, значи, на свим састанцима на којима се сећате да је господин Јелић био присутан, да ли је био присутан, од почетка до краја?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ово Вас питам због Ваше изјаве, знате оно, зјала хватао, па просто значи, да ли је ушао, изашао или је по позиву некога долазио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: И то је могуће.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И будите љубазни, кажите ми само, да ли је господин Јелић добијао позиве за састанке као и Ви од неког локалног, да ли је то Вама познато?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није Вам познато? Ја ћу имати само још једно малено питање, да ли је у време Вашег боравка у месту Ловас док сте били тамо, да ли сте уочили да људи, становништво Ловаса, сасвим свеједно ко је, одлази на неке радове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је то питање.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Оппростите, ја сам онда пропустила. Да ли је било, било је и питање судија, да ли су ти људи који су одлазили на радове, били у пратњи некој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није приметио да је било.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала лепо, мој пропуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пратње, него тих радова.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А није било радова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја немам питања, имам једну начелну примедбу. Често пута сте, председнице већа, док сте испитивали сведока, предочавали му исказе других сведока, што мислим да начелно није у реду, из простог разлога што ја да сам данас давао исказ, ја бих се осећао као окривљени. Ваш посао је да оцените исказе свих сведока, а како ћете их Ви оценити, то је ствар већа и Вас као председавајуће. Доћи ћемо у ситуацију да сада ми као браниоци, то се односи на браниоце, доћи ћемо у ситуацију да сада ми као браниоци, то се односи на браниоце исто тако, сада сведоку предочавамо исказ неког сведока. Ви једино можете да суочите сведока и окривљеног, али не можете суочити сведока и сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже да не може?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Молим Вас, па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не може са сведоком да се суочава?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То први пут чујем.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Молим Вас, ја сам начелно, прочитао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не може сведок са сведоком?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Молим Вас, Ви дезавуишете један исказ другог сведока, то је ствар Вас како ћете прихватити изјаву сведока, ја сам дао изјаву под заклетвом. То је моја ствар и сада Ви

мени предочавате шта је други сведок рекао. Мислим, то су овако неке ствари које по мени мислим да доводе у целу сумњу цео овај поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Ви причате? Ја први пут чујем, пре свега, сви ти искази су саставни део истраге. Друго, овај поступак не иде у континуитету, да бисмо ми на једном суђењу завршили предмет. Ја сведоку предочавам оно где су његова нека казивања у контрадикторности са неким другим исказима, да ли он може у вези тога да се изјасни. Изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Адвокат Бранислава Фурјановић, бранилац оптуженог Косијер Зорана. Хтела сам да Вам поставим питање, зашто сте Ви ишли на састанке, а нису други из Ваше групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите, који је разлог?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам то напоменуо више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је данас, спомињао је, да је он био као неки представник групе са највише ауторитета, тако нешто.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ко Вас је предложио за представника?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ко ме је предложио за представника?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се господине Михајловићу према микрофону, да би се чуло јасно.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, значи, нису били никакви ни избори, ни гласање око тога, него ако смо се појавили ту ко ће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет се не чује, окрените се према мени, не морате да се окрећете, питање чујете, господине Михајловићу, имате на екрану ако баш хоћете да гледате у госпођу Фурјановић.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи, ко је мене делегирао тамо, то је неки, значи договор био између нас, ту на лицу места.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ви сте овако на питање браниоца оптуженог Димитријевић Миодрага изјавили: «Ја сам имао инструкције да се јавим»: Од кога сте добили инструкције да се јавите представнику војске?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Самим слањем добровољаца на ратиште и у зону ратних дејстава и ратних операција, Одбор за безбедност Српске народне обнове је наложио једним документом да су сви добровољци обавезни да се јаве органима војним и полицијским на лицу места тамо. Значи, никаква самостална дејства, никакве, што каже, импровизације на ту тему.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја само цитирам Вашу изјаву, да сте изјавили «ја сам имао инструкције да се јавим»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада је објаснио.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Могу ја да поновим ово што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Зашто, зашто сте Ви ишли на састанке, цитирам Вашу изјаву, а нису остали оптужени или представници из Ваше групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је објаснио, да су се договорили да он буде представник групе.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Са ким се договорио?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Са члановима групе.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: То ниједан од оптужених није изјавио, ни у истрази, ни на главном претресу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Имате ли још неких питања?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да, имам. Мислим, ваљда ће нешто сведок да изјави на моје питање, очекујем неку изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису изјавили, он изјављује.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја сам поставила питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сем тога, и они су се изјашњавали да им је то био ауторитет и тако даље и тако даље. Управо су се изјашњавали ово што и сведок тврди.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја очекујем одговор од сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ту није контрадикторно са одбранама оптужених, мислим, не знам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, нека каже сведок било какав одговор нека да на моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи Ваше питање?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја сам га поставила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, поновите, да разуме сведок које је питање.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Конкретно, нека се изјасни, од оптуженог, са ким се договорио да он буде представник групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових оптужених?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте се договорили да будете Ви представник групе?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: И када?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, вероватно по доласку, а време тачно и када, остало што каже, не сећам се.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У реду, хвала. Цитирам Ваш исказ из истраге, на страни 21, у другом реду, истражни судија Вам поставља питање: «Можете ли да дефинишете како је гласио тачно задатак за 18-ти?». Ваш одговор је, сведок Михајловић Борислав: «Не могу да га дефинишем, зато што није задатак дат у детаљима»: Истражни судија: «Шта је био циљ?». Сведок Михајловић Борислав: «Циљ је био да се претресе тај део терена, што каже и да се види да ли има ту заостатака наоружаних хрватских снага, шта ја знам». Да ли остајете при овом исказу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Цитираћу Ваш исказ из истраге, такође, на страни 4, па каже: «Ја одржавам овај агрегат овде, ето треба да идем кући»: Да ли можете да се сетите, како је то лице било обучено?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли је осим њега, било и других лица?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Где?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, ту где сте видели то лице?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли је било других лица?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, пре тога је била пуцњава и у тој пуцњави је било још три, четири човека. Сада, да ли су они били тог момента ту или су се склонили одатле, не сећам се.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Како су они били обучени, да ли се сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, неке униформе су вероватно имали, један је имао полицијску униформу.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је ово лице било поред агрегата?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, он је био на улици поред улазних врата у то двориште.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, хвала. На страни 9, цитираћу Ваш исказ из истраге: «На том, на једном од тих састанака, било је речи да се креће, то је био 18.-ти, да ће се кренути у претрес терена, значи није било, колико ја могу да се сетим, није било ништа издетаљисано, било је говора иде се, да треба да се претресе терен, мислим да се шума зове Ћергај»: Да ли остајете при овом исказу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој је то страни?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Страна 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али је после појашњавао Јелаш шума?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, Ђергај се налази на другом месту.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, прочитаћу и тај део исказа: «Тај део и овај и правац према шуми, то је тамо према, ја мислим ту су силоси на том правцу, да ли се онај зове Јелаш, тако нешто. У току тог састанка или после састанка ме је питао потпуковник Димитријевић, да ли може неко од добровољаца да се прикључи јединици ЈНА и помогне у свему томе»: Да ли остајете при овом исказу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, веома је битно, да није битно, не бих поставила питање. Такође цитирам исказ из истраге: «Мислим да сам ујутру Саши рекао Стојановићу, после доручка да види да ли је неко слободан од ових момака, па да се прикључи тамо и крене. Значи са том јединицом ЈНА која треба да иде на тај део терена»: Да ли остајете при овом исказу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања, али имам примедбу, председник већа је цитирала исказ оптуженог Косијера, па је рекла да је изјавио да су ишли у претрес терена. Само, ја сам се јавила, пошто ми нисте дали реч, морам да кажем, оптужени није говори о претресу терена, него о заседи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, суштина питања је била задужење аутоматским пушкама, сада, да ли је нека акција, јесте.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја се извињавам, ако могу једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Само да Вас питам, да ли после пола три се наставља претрес или се прекида, зато што имам обавезе других у пола три?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да завршимо данас са овим сведоком, а имамо иначе слободну судницу.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, онда уз Ваше допуштење, ја ћу пре десет минута, морати да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мењаће Вас?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мењаће ме колега Живковић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Судија, ако дозвољавате, ја бих исто напустио у пола три, почиње суђење за Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нисте се представили.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Адвокат Предраг Марић, бранилац Радета Јосиповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мењаће Вас, то се ништа не чује, што Ви машете рукама и причате?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Колега Лукић ће ме мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, адвокат Живановић Гордана.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Захваљујем се на стрпљењу. Само сам једно питање заборавила, адвокат Гордана Живановић, бранилац окрвиљеног Димитријевић Јована. Ја бих Вас молила, господине Михајловићу, да ми одговорите на питање, да ли сте то јутро када се десило минско поље, Јована Димитријевића упознали са било којим представником војних структура у селу Ловас, казали, ово је мој друг, пријатељ, човек, сасвим свеједно, на било који начин, представили, упознали са било ким од војника и официра ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да дођу оптужени на ред, сада бисте Ви по два пута да се понављате. Има ли даље, изређали су се сви адвокати, изволите господине Деветак.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, само једно питање, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, већ сте дозволили по два пута неке. Мислим, исти аршин, само то, ево већ бих завршио са питањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вам дала реч, немојте да устајете када Вам нисам дала реч.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, ја сам суигенерис, бранилац, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, питања ћете преко суда као и сви остали оптужени, јер је на ранијим претресима примећено да се ту нешто препричава, сведочи и тако даље, па преко суда, значи, иду питања. Господине Михајловићу, значи сачекаћете да чујемо питање, па ја ћу Вам рећи, одговорите или не морате да одговорите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, господине Михајловићу.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја бих госпођо председниче већа, пре постављања питања, приговор један уложио у вези Вашег питања, везано за оно да сам ја рекао да сам био на састанку тог 17.-ог, овај, а ја сам рекао да сам био да бих рекао да тамо у Бадњари нема ништа и са

четири деветке гарантујем да нисам то, то значи један промил свега остаје могућност да сам био, у том делу је примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам и рекла, у истрази сте негирали, а после тога сте тврдили да сте били кратко нешто и отишли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, да сам био, да бих то рекао, сигурно нисам рекао да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наћи ћемо у транскрипту.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. И молио бих Вас само да искористим прилику да посведочим, да Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да сведочите, питања за сведока.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда. Господине Михајловићу, Ви немате шта да гледате у њега, гледате у мене, чућемо питање, ја ћу Вам рећи, одговорите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, имам, пре свега, једну примедбу у овом делу његове изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо прво са питањима, а на крају завршетка питања, примедба.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, произлази питање из тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви прво да, не можете Ви прво да сведочите, да испричате, па онда поставите питање, тако не може.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведок сигуран да му је у Товарнику Мирко Јовић или Баста помогли при контакту са војском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које да су помогли?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Њему, рекао је данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је данас причао, а Ви га питате, да ли је сигуран у то што је рекао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је, тако је, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам сигуран што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер то време када он говори да су они били тамо, они су били у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада не сведочите Ви, него даље питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли је сведок на било који начин, да ли у Товарнику, Шиду или у Ловасу када је стигао знао или овај имао сазнање или му је неко саопштио, овај, у чију зону јединице војне улази, одговорности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ми нико рекао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема даље коментара.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Настављам са питањем, исправио сам се одмах, извињавам се, госпођо. Проћи ће дуго времена док ја научим да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја покушавам да Вас научим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала пуно. Да ли је знао сведок да та јединица која је држала зону је све снаге претпочинила под своју команду, без обзира, добровољце, ТО и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам знао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли би сведок да је знао да је јединица која је била задужена за ту зону одговорности, одговарала за њу, командовала, да је знао да је то урадила, да ли би уопште долазио у Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем питање, поновите. Он каже да не зна за неку.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питање је гласило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, сва ова Ваша питања су сада сувишна, јер он каже да не зна за ту зону одговорности.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Врло кратко ћу обновити. Да ли би дошао у Ловас да је знао за то, за ту наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју наредбу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: О претпочињавању свих јединица под команду ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за такву неку наредбу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекао је да не зна, ја га питам, да је знао за ту наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, шта би било да је било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли се сећа на војном састанку, о неком састанку код потпуковника Димитријевића да смо се ја и он први пута срели, мислим на састанцима 15. октобра код потпуковника Димитријевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сте са Љубаном Деветаком први пут срели 15. октобра?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, генерално, него на састанку иначе у војсци?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се датума.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, обзиром да је човек стварно био 15.-ог на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате даље питања, а после ћемо са примедбама.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, консултације

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да сведочите, када постављате питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, Вас да питам, молим Вас, нећу да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања за њега?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда идемо даље са питањима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, када ћу ово даље? Да ли је сведок са својим људима учествовао на претресу шуме Јелаш 16. октобра 1991. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вас нико није позвао или сте одбили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко звао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте знали да је тај претрес шуме Јелаш извршен?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се ни тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја ћу Вас замолити, овај, госпођо председнице, да му објасните зашто је ово питање и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви мени ништа да појашњавате, питања за сведока.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сведок сећа, када се иселио из те стамбене зграде, где се првих дана населио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Кога сам иселио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се иселили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: А када смо се иселили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви или остали Ваши из групе?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да ли дан пред одлазак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исељење је уследило 14.-ог најкасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Деветак да сведочите Ви, питања даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ту у мензи где је ишао да једе он и остали у том горе простору задружном, да ли је икада приметио да ту има војних куvara?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Није ме то интересовало, ни да ли су цивилни или да ли су војни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када прелази да се храни у школу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се датума.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не подудара ли се то са почетком храњења господина Димитријевића у школи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам, нисам на то обраћао пажњу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај сукоб са овим Воркапићем, јел није био мало жешћи сукоб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из његовог исказа произилази да је са другим човеком имао сукоб.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, Ви сте сведоку предочили да сам ја изјавио да је он ишао аутом овај према тој детелини, односно према том несретном минском пољу, јел тако? Ја сам изјавио да сам га обишао на крају брда, чули сте неки дан од сведока Јосипа Кувеждића, да се то брдо зове Централа и на крају управо где се завршава задњи степен силаза, завршава се и коцка и настаје асфалтни путањ. Одатле до оног канала познато Вам је, она ћуприја, тамо сто, стопедесет метара, одмах после те коцке сам ја са аутом, односно мој возач је почео обилазити ауто и то врло тешко и обилазили смо Вас десном страном, изјавио сам да у том ауту сам видео на десној страни је седео господин присутни, Михајловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, господине Деветак, нема потребе, то сте рекли 15. октобра 2007. године у другој допуни у својој изјави пред истражним судијом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, значи нисам рекао да је он ишао тамо на минска поља, а да сам чуо од других да је први дошао тамо, то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам још једно. Рекли сте да сте у тај стан у тој задружној згради, јел тако, односно стамбеној, како сте је звали, ако, разумемо се о којој згради се ради, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате директно, преко суда се обраћајте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питајте га, да ли се разумемо о којој се згради ради где је становао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да је то стамбена зграда прекопута полиције.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Тврдио је данас да је улазио ту на чај и да одспава, зато што је био болестан, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питање гласи, да ли је сигуран да је улазио 18.-ог у ту зграду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нетачно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате даљих питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Више немам, хвала госпођо судија, хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следећи оптужени, да ли има питања неко? Оптужени Милан Девчић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан, здраво Михајловићу. Имам пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, Михајловићу, ти си изјавио да си био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не директно, преко суда.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се, да је био смештен у кући до католичке цркве у тој кући, значи та група да је ту била. Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то изјавио, он је рекао у истрази.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Изјавио је то у изјави.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизирајте, у Товарнику.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Товарнику, у Товарнику. Реци ми, молим те, такође си у својој изјави изјавио 16.11.1997. године, мислим на твоју групу људи, «неко је донео»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2007. године, 16.11.2007. године, јел тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 1997.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се, неко је донео један пушкомитраљез М-72», пошто нисте имали оружја за обезбеђење објектањ, ту ноћ када сте дошли у Товарник 10.10., да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је његова изјава, шта хоћете да га питате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је рекао да је дошао 11.10. у Товарник, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је данас, данас је појашњавао да је у истрази рекао да је то било 10.-ог, везано за долазак у Ловас, а сада евентуално дозвољава да је било 11.-ог, ако је тамо 10.-ог био тај неки напад и тако даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја питама зато што је тај погинули Ђорђевић превежен у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање за овог сведока?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је дошао у Товарник 10.10. или 11.10.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то је одговорио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А везано и за ово оруђе, такође, везано је за нешто друго, везано је за Николајидисову изјаву

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Овако, реци ми, Михајловићу, да ми прокоментаришеш изјаву са главног претреса од 14.05.2008. године, транскрипта на страни 65, Александар Николајидис тврди да је та група у којој је он био, на челу са Славком Ступаром, имала пуну кућу бомби, зоља и муниције. Па ми сада није јасно, како та група са Михајловићем није имала у тој кући у којој су они претходно били, ништа, ко сада ту лаже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи питање за овог сведока? Цитирате изјаву оптуженог Николајидиса, а шта је Ваше питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је он мени одговорио, да су имали пуну кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта за овог сведока, како гласи питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како нису ништа затекли од тог наоружања, које је он набројао да је имало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су уопште затекли у тој кући код католичке цркве у Товарнику неко наоружање, да је пуно тога било? Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, вероватно је однешено.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пошто Николајидис каже да та његова група на челу са Ступаром није била пред командом ЈНА у Товарнику, значи нису тада задужили оружје, тамо нису били присутни уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање за сведока?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, управо оно што сте поставили малопре, значи неко лаже од њих двојице. Реци ми; Михајловићу, да ли си лично познавао покојног Воркапић Милорада и да ли си са њим у више наврата био присутан на састанцима код потпуковника Димитријевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало само да одговори. Да ли сте лично познавали Милорада Воркапића и да ли сте на више састанака били са њим?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Врло вероватно, овај, да сам га познавао, ако се кретао у том кругу, али не могу да се сетим како је тај човек изгледао, нити сам имао неке контакте, што каже, са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, како си, реци ми, молим те, опиши ми онда Ракић Жељка.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ракић Жељка сам описао у изјави, значи, висок је човек, мршав, мало тамније пути и има мексиканске бркове и носио је старог кроја полицијску униформу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тај лик што си ти описао, он не одговара Ракић Жељку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања даље, после ћете примедбе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми; Михајловићу, да ли је повод вербалног сукоба са Воркапић Милорадом на састанку код потпуковника Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не тврди, сведок да је са Милорадом имао сукоб.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, зато што је Воркапић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, господине Девчићу, да ли сте слушали данас суђење или ја морам сада да понављам по педесетпет пута везано за то шта је изјавио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато што је Бачић изјавио да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То шта је Бачић изјавио, питаћете Бачића, односно имали сте прилике, сада је овде сведок, слушали сте његову изјаву.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Михајловићу, до сада нико није рекао да су састанци одржавани у станици милиције Ловас, да ли си ти сигуран у то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно сада што тврдите, да до сада то нико није рекао. То је испричао и оптужени Александар Николајидис и више њих је причало, оптужени Дарко Перић је рекао, да је у тој згради прекопута било.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је он сигуран да су сви састанци одржавани у станици милиције или још на неком другом месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови састанци на које сте Ви одлазили, да ли су се у тој згради одржавали?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ту где сам ја био, то је било у згради милиције, а за друге састанке не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ти си рекао да си био на више састанака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је одговорио, сада је одговорио, да су ти састанци били у згради полиције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, молим те, да ли ти је познато, где станује Адамовић Љубица, ако познајеш Ловас, одлазио си, пролазио си кроз те улице, пошто си ти ту, овај, изјавио везано за та лица да си ти

помогао и тако даље, па ми реци молим те, где станује, где је та кућа њихова, Адамовић Љубице и Радочај Маријане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сада знате или се сећате где је та улица у којој су ова лица, за која сте помињали да имају неке везе са Добановцима, родбинске и то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате те улице где је то?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да је то улица која је паралелна са улицом у којој се налази Месна заједница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То не одговара опису.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Углавном, овај, до те улице сам стигао, значи, том главном улицом где се налази зграда Месне заједнице, неко скретање је десно било и углавном то је периферни део села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То не одговара опису, али није толико битно, доћи ће она овде, па ћемо то даље да решимо, пошто он тврди нешто друго, а ја тврдим супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли даље питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је Михајловићу могао неко наредити из полиције, ако је поменути Воркапић Милорад био са тобом заједно на састанцима, код потпуковника Димитријевића, како ти је неко могао из полиције онда да наређује, ако је Воркапић био са тобом заједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам какво је то питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он каже да му је неко наређивао из полиције, да одраде неке задатке, рецимо, а исти Воркапић представник полиције, командир полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже да је Воркапић, није тврдио да је Воркапић представник полиције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао на састанцима да је он био заједно присутан са њим, госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада сведок није рекао да је Воркапић био представник полиције, рекао је да сте Ви.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја кажем да је Воркапић био присутан на састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате, ако нисте били на састанцима, и то је нешто што сте Ви у одбрани причали. Имате ли за овог сведока питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Човек каже да је њему из полиције наређивано, па зато ја питам, с обзиром да је био присутан код

господина Димитријевића, значи да је Димитријевић наређивао и Воркапићу и њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао код господина Димитријевића, него у згради полиције, да је био на састанцима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ко је водио састанке, молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ко је водио састанке? Претпостављам потпуковник, он је најстарији, а сада, да ли је он некога делегирао, да води дневни ред или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи претпостављате, да ли знате ко је водио састанке или не знате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је отприлике то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, идемо даље, од оптужених ко има питања, само редом. Не видим, само Николајидис, а Косијер, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, Зоран Косијер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто преко суда питања.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Поставио бих једно питање господину Михајловићу. Да ли се 18.-ог ујутру, с обзиром да је био болестан, што знамо, са покојним Обреновићем договорио да Обреновић надгледа нас добровољце да не би неко настрадао му у тој акцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли се договорио тог 18.-ог да?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, с обзиром да Михајловић није са нама ишао, пошто знамо да је био болестан, да господин Обреновић Зоран, покојни, «Аждаја», надгледа добровољце да не би случајно дошло до рањавања или погибије као што се на крају испоставило да се иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ову акцију.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: За минско поље, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се да смо нешто причали конкретно, али вероватно је нешто урадио, да ли је он скренуо пажњу људима да се пазе, да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: И имао бих једну примедбу, не на сведока, него на суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Данас када је почело саслушање господина Михајловића, Ви сте госпођо председавајућа, питали, између осталог, оптуженог, сведока, где је учествовао на ратишту и где је упознао све на ратишту нас добровољце и где смо све били са њим на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па, моја је примедба, да ли се нама сада суди зато што смо били српски добровољци или нам се суди само за Ловас, јер када сам ја износио одбрану, исто то сте питање поставили и мени, а то нема никакве везе са оптужницом и не знам из ког разлога се толико интересује наш ратни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нешто проблематично Ваши боравци на другим ратиштима, ја нисам питала шта сте тамо радили, интересује ме само.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није проблематично, госпођо, ја сам поносан што сам Србин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да не губимо време, та Ваша примедба просто нема смисла никаквог. Идемо даље. Оптужени Николајидис. Исто преко суда питања.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Оптужени Николајидис. Девчић малопре лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да оцењујете сада шта ко лаже, него питања за овог сведока.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Дозволили сте му да одговори на питање, он је мене цитирао, значи ја уопште нисам рекао да смо ми у Товарнику имали у кући оружје, него сам рекао у Ловасу да смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у односу на њега, суд има и Вашу одбрану и осталих, према томе, нема потребе. Питања за овог сведока, преко суда.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Спомињао је Мирка Јовића да је био са њим. Није уопште рекао, до када је Мирко Јовић стигао са њима, са ким је Мирко Јовић контактирао, целим тим путем, овај, која је сврха била да Мирко Јовић иде са њим, као ко је ишао са њима, као добровољац, као шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, да ли је Мирко Јовић ишао са Вама до Товарника, до Ловаса, докле је ишао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ишао је до Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И, овај, мени није јасно, још како је од Пазове или како каже, од «Сава Центра» како су стигли они уопште до Ловаса? Преко кога, ишли су преко Шида, преко Товарника, ко их је коме предавао, ко их је упућивао, јер он је рекао да за Ловас први пут чује, а налази се у Ловасу, нико их није довео, нико их није водио, нико им ништа није показивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи питање?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како су стигли уопште до Ловаса, он то уопште није објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке водиче?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, аутобус није возио добровољац, возио га је шофер, да ли је неко успут се прикључио од надлежних да нас спроведе до Ловаса, не сећам се.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, за ове паре што Љуба Јелић је споменуо да су делили у Шиду, да ли је тачно и ко им је дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубодраг Јелић пре неки дан на претресу је тврдио да су, односно сведок да су Ступар и Бата неки новац добили од Љубана Деветака и да су се око тога посвађали, нешто, чини ми се у Шиду, у неком, да ли хотелу или тако нешто. Суштина је на овом питању, да ли сте новац добили од Љубана Деветака?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И да ли зна, пошто је рекао да је Љуба Јелић овај био у његовој групи, да ли је неко од добровољаца или неко од локалне власти, ко је ступао у контакт са министрима владе за набавку оружја и слично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ступали у контакт са неким министрима владе за набавку оружја?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Од добровољаца које ја познајем, а и рачунајући и себе, значи нико ни са каквим министром није контактирао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И рекао је до 14.-ог, да бар он није знао за војску, а да је под командом војске. До 14.-ог, под чијом је командом био у Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте питање, под чијом сте командом, изволите:

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја мислим да сам дао образложење у овој својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијом сте командом у месту Ловас до 14.-ог?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ни под чијом командом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И рекао је да је штаб Српске народне обнове био у Генерал Ждановој. Да ли зна да је тамо и фирма неког од окривљених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Да, Љубана Деветака.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених, нико нема питања? Само ћу да Вам предочим, изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добар дан.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто преко суда, господине Димитријевићу, питања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Потпуковник Димитријевић. Хтео бих неколико питања да поставим сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово спустите мало, не чујем Вас добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте, односно рекли сте да јесте, постављали неке заседе, али, да ли сте постављали заседу ка селу Сотин и по чијем је то наређењу било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам био ту присутан и не знам по чијем наређењу је било.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Према томе, и не сећате се ко је ишао у ту заседу, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не зна.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате, ко Вам је то наоружање предао конкретно, посебно што се тиче аутоматских пушака, толико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја се стварно извињавам, али да ли би могли да ми помогнете, да ми поставите поново то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате у вези тих аутоматских пушака и ко Вам је то наоружање предао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Када смо дошли у Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље када сте били.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: У Ловасу смо добили у дворишту задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не знам ко је био присутан, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за касније, да ли сте добијали неко аутоматско наоружање и ако јесте, ко Вам је предао?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли сте Ви вратили, Ви вратили то наоружање или се враћало на неки начин, не знам како и коме сте вратили?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ми смо из села отишли ненаоружани, како смо и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте вратили ово наоружање?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тачно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте то наоружање вратили пре минског поља или после минског поља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, када смо одлазили из села.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Да ли сам ја, ја, 17.-ог навече, када је био састанак пред сутрашње извиђање, наређивао било коме, било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опростите, нисам Вас чуо.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећа се? Добро. Да ли сам ја од Вас и шта сам, заправо, да понови, Ви сте рекли нешто, али непотпуно, наредио, односно тражио од Вас у вези са сутрашњим извиђањем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ објаснио.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Изјаснио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређење није било, него само тражење, тако сам ја разумела Ваш одговор.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли се сећате, шта је на том састанку још разговарано, поред ове акције?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се можда сећате, шта је говорено о ангажовању сутра, за сутрашњи дан, територијалне одбране села?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, да ли се не сећате?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли ми можете рећи, колико Вам је људи тражено да помогнете за извиђање, овај, ка овим објектима тамо, према шуми Јелаш и колико Вам је људи, према виноградима и колико Вам је људи тражено, замољено, односно, за Бадњару?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се бројног стања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате, да је било говора о још неким задацима те вечери и који су то били задаци?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли је те вечери ико иједном речју поменуо вођење цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Па, ја сам рекао у изјави да је било речи о водичима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо. Да ли је тада, пао коначни договор о сутрашњој акцији?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам изјавио раније да то није било дефинисано ништа у детаље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутрадан ујутру, да ли сте били на састанку?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Димитријевић тврди да јесте и позива се на подсетник у коме је констатовано да сте били – Бата, Ступар, «Аждаја»; сутра ујутру у 8 сати. Да ли се сећате тога?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се, могуће да сам био, ако је записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате, те вечери, да сам ја Перићу нешто наређивао и којим је то тоном било?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Имам приговор, сведок се изјаснио да не познаје Перића, да га се не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли се на тим састанцима којима сте присуствовали, пре 14.-ог и после 14.-ог икада разговарало о неким затворима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тих разговора, мислим, не могу да направим неку реконструкцију у глави.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли Вам можда нешто значи име Панџа, надимак, односно «Панџа»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Мислите из Ловаса?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из Ловаса, из Ловаса, да?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Ко је Вама рекао у селу да ја као потпуковник постојим у селу?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се ко ми је рекао, овај, али вероватно да сам Вас видео.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Када смо се лично упознавали, како сте се Ви представили мени, а како сам се ја представио Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се текста, што каже, овај, Ви вероватно по чину, а ја именом и презименом.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Без употребе «Душана Силног»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Без употребе надимка, односно вође групе «Душана Силног»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао именом и презименом да се он представио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само по презимену, добро. Стојановић Саша је рекао да сте били болесни и да сте ишли код војске да тражите врућу воду или чај. Да ли се сећате, када сте узимали храну код војске, из какве посуде Вам је дељена та храна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када је узимао храну код војске, када се хранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не каже да је код војске узимао храну, он чак се изјаснио да не зна уопште чија је то кухиња.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али је то у школи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У школи, у школи, није важно да ли је војска, да ли се сећа када му је дељена храна у школи, из какве посуде је дељена?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећате се? Добро. Да ли сте одлазили у школско двориште, овај, где је иначе, да ли сте одлазили у школско двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када, конкретизујте питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, у овом периоду док је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били ту?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не, био сам у згради, у дворишту нисам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате, шта је разговарано и са којим возилом да се иде у Бадњару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се текста разговора, али су људи отишли у камиону.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Којим камионом, можете ли да опишете камион?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не можете? Добро, хвала. Да ли се сећате да је та храна где сте се хранили у трпезарији школској или тако нешто, била условно речено, обзиром да имате доста искуства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате, питајте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Војничка храна или је била то другачија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Посебно код војничког пасуља и тако даље, могли сте да оцените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам обратио пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се препознаје војничка храна.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо. Да ли су ти људи који су Вам делили храну, како су били обучени ти људи који су вам делили храну тамо?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећате се? Шта сте по специјалности били у војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Падобранац.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте некада били курир на некој војној вежби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате, да је на том састанку када се расправљало о задатку, говорено да се иде у извиђање минског поља, ради каснијег разминирања тог минског поља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Самог текста се не сећам, али концепт је био тај који Ви кажете,

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Имам приговор. Рекли сте да сам спавао у некој кући, не знам тамо у селу, овај, ја тврдим да ја никада у кући нисам спавао, никада у кући нисам спавао. Да ли Ви дозвољавате да сте то помешали са другим војним лицем, са Вељовићем који је заиста спавао у кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Дозвољавам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Рекли сте да нисте имали конфликт са овим Воркапићем. Да ли се тај конфликт са овим како сте га назвали, не знам ни ја, Ракић Жељком, десио те вечери, те вечери или се десио дан пре тога, мислим 17.-ог, 17.-ог, навече или се десио дан пре тога?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Говорите 17.-ти и 18.-ти?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 17.-ти навече или дан пре тога?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Нисам сигуран, да ли је био 16.-ти или 17.-ти.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Ово би било све, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам када сте већ ту, овде у Вашем подсетнику сте уиисали на страни 41, оног дана када излазите из Ловаса, «пушке враћене од Бате»: Шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То сам заиста заборавио да кажем. Записао сам да су пушке враћене од Бате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је било 19.10., а Ви сте напустили овај Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја Вас сада питам, шта је то, које су то пушке, аутоматске?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То су аутоматске пушке које је он позајмио, јер није имао комплетно наоружање за све људе када је дошао. И друго, то су аутоматске пушке које је позајмио, јер је он добио изричито «паповке», а не аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, можете да идете. И само још, оптужени Јован Димитријевић када је давао своју одбрану на претресу од 18. септембра 2008. године је рекао: «Ја сам наређења примао од Бате и «Аждаје». Претпостављени су ми били и један и други. Извршавао сам по налогу Борисава Михајловића и Обреновића, а контактирао са Девчићем или Воркапићем и доводио људе у полицију». Да ли је то тачно?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Приводио или доводио људе у полицију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доводио људе у полицију, пошто је он објашњавао тамо да их је молио да предају наоружање, па доведе и то. Да ли је то тачно што он тврди?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога да сте Ви, да је наређења примао од Вас, а Ви сте контактирали са ТО?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, шта значи то «не»?

Сведок БОРИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Значи да му нисам издавао наређења да разоружава и приводи људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 15 часова и 5 минута и наставиће се дана:

*18. новембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА